

DZĪVĪBAS VĀRDĀ

APUSTUĻU
TICĪBAS APLIECĪBA
31. LAIDIENS

Dievs apsola, ka tava liecība tevi izglābs

ROM. 10:10; I KOR. 12:3

Šis numurs izskaidro Apustuļu ticības apliecību, kura ir balstīta uz
Dieva dzīvību dodošo elpu caur Jēzu, praviešiem un apustuļiem

EF. 2:20

KO DIEVA VĀRDS SAKA PAR JŪSU TEIKTAJEM
APUSTUĻU TICĪBAS APLIECĪBAS VĀRDIEM „ES TICU UZ..

Jēzu Kristu.. Mūsu Kungu”

Kad Apustuļu ticības apliecībā atzīst: „Es ticu uz Jēzu Kristu, mūsu Kungu”, visticamāk, neviens jums neiebildīs. Pirmajiem kristiešiem tas bija citādi. Pirmajos trijos kristietības gadsimtos **Kristus atzīšana par Kungu** bieži izraisīja vardarbīgu pretreakciju. Šajā lappusē attēlotā Fjodora Andrejeviča Bronņikova glezna *Nolādētais lauks* attēlo nevis Kristus sišanu krustā, bet gan tās šausmas, kas bieži notika ar tiem, kas runāja un apliecināja, ka **Jēzus ir Kungs**.

Oksfordas Universitātes profesors Herberts Vorkmens (Herbert Workman) raksta: „Zinātnieki beidzot ir vienojušies par to, ka Domiciāna laikā (Romā imperators 284.–315. p. Kr.) Romas imperatoru politikā un viņu vadītājā, apbrīnojami efektīvajā Romas likumsargāšanas sistēmā KRISTIETĪBA PATI PAR SEVI TIKA UZSKATĪTA PAR NOZIEGUMU!”

NELAUJIET SEVI APMĀNĪT!

Iespējams, ka jūs jūtaties atviegloti un pat pateicīgi, ka dzīvojat mūsdienīgākos laikos un jums nav jāsaskaras (kā tas joprojām notiek ar dažiem) ar pretestību, apsmieklus un pat nāvi, apliecinot, ka **Jēzus ir Kungs**. Taču tā ir sātana viltība: viņš liek jums noticēt, ka, lai arī ticat, jums izdosies izvairīties no vajāšanām! Tiklīdz caur Dieva kristības brīnumu Dieva Vārda dzīvā sēkla ir iesēta jūsu sirdīs un dvēselēs, sātans nekavējoties iesēj savas posta sēklas — sēklas, kuru mērķis ir iznīcināt jūsu dvēseli uz mūžīgiem laikiem (Mt. 13:25). Lutera raksta: „Tiklīdz Dieva Vārds jūsos ir iedzinis saknes un sācis augt, sātans gribēs jūs nogandēt” (*Lutera darbi*, Amerikas izdevums, 34. sējums, 287. lpp.).

TĀPĒC, KA ESAT ATZINUŠI JĒZU PAR SAVU KUNGU, SĀTANS IR JUMS PIESPRIEDIS NĀVESSODU

Tiklīdz apliecināt, ka „**Jēzus ir Kungs**”, sātans nekavējoties jums piespriež nāves sodu. Viņš sūta savus neskaitāmos dēmonus ar nodomu jūs apkrāpt un sist krustā — nevis fiziski kalna galā visu acu priekšā, bet gan garīgi. Krustā sišana un jūsu ķermeņa nāve, kā tas attēlots gleznā, ir slikta; dvēseles nāve ir vēl ļaunāka. „Un nebīstieties no tiem, kas miesu nokauj un dvēseli nevar nokaut; bet bīstieties vairāk no tā, kas miesu un dvēseli var nomaitāt ellē” (Mt. 10:28).

KAD JŪS APLIECINĀT JĒZU PAR SAVU KUNGU, VARAT BŪT DROŠI — JĒZUS IR JŪSU AIZSTĀVIS

Katru reizi, kad Apustuļu ticības apliecībā jūs apliecināt, ka **Jēzus ir Kungs**, jūs paziņojat, ka nebaidāties no sātana. Kad jūs atzīstat: „**Jēzus ir Kungs**”, Jēzus jūs steidz iedrošināt, ka Viņš ir jūsu dievišķais Aizstāvis. Lai ko sātans iesāktu, viņš nespēj jūs iznīcināt. „Jūs piemeklējis vēl tikai cilvēcīgs pārbaudījums; Dievs ir uzticīgs, Viņš neļaus jūs pārbaudīt pāri par jūsu spējām, bet darīs pārbaudījumam tādu galu, ka varat panest” (1. Kor. 10:13).

JĒZUS KĻŪST PAR JŪSU DZĪVES KUNGU!

Kad atzīstat **Jēzu par savu Kungu**, jūs Viņu nepieņemat; Viņš pieņem jūs (Jņ. 15:16; Gal. 4:4–7). Kad Jēzus uzņemas vilkt jūs pie Sevis (Jņ. 12:32) un kad Viņš ļauj jums atzīt Viņu par jūsu dzīves Kungu, Jēzus nepārtraukti vēro jūs, lai pasargātu no visa ļaunuma: „Jo Tā Kunga acis pārskata visu zemi, lai Viņš stiprinātu tos, kas ar savu skaidro sirdi pie Viņa turas” (2. Lku. 16:9). „Tā Kunga eņģelis apmetas ap tiem, kas Viņu bīstas, un tos izglābj” (Ps. 34:8). Lai kā sātans censtos, Jēzus nekad neļaus viņam jūs pieveikt.

Savā dzīvajā Vārdā Dievs sniedz jums papildu iedrošinājumu: „Sešos grūtumos Viņš tevi paglābs, bet septītajā vairs bēdas tevi neskar” (Īj. 5:19). Un kā gan mums atbildēt uz visu, ko Jēzus mūsu labā ir darījis? „Izraus mani Tas Kungs no katra ļauna darba un izglābs Savā Debesu valstībā — Viņam lai ir gods mūžu mūžos. Āmen” (2. Tim. 4:18).

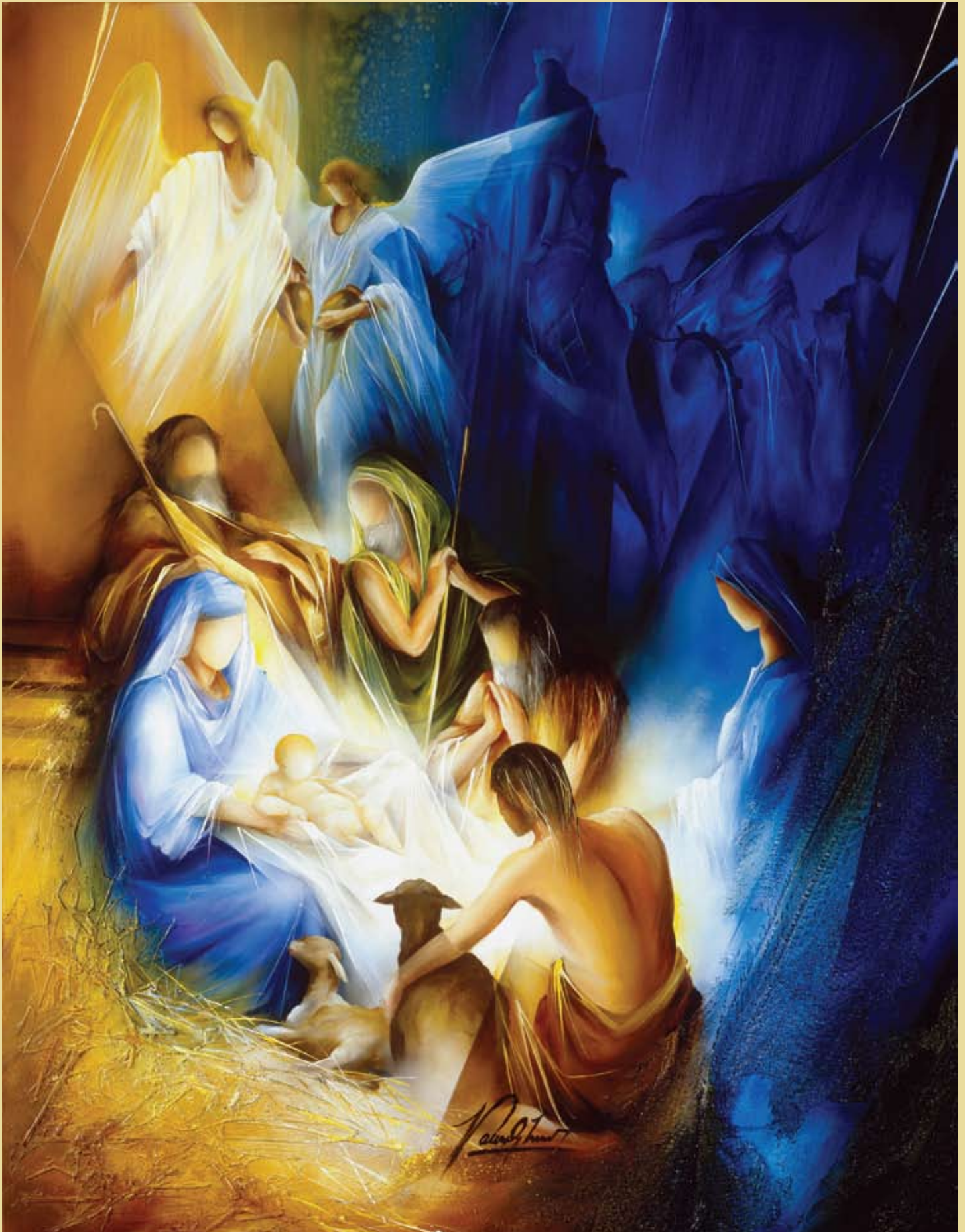
Atzīstiet **Jēzu par savu Kungu** ar drosmi un prieku. Būdam jūsu Kungs, Viņš pasargās jūs dzīvē un izglābs jūsu dvēseli nāvē, lai jūs būtu kopā ar Viņu uz mūžīgiem laikiem!

Mīļais Kungs Jēzu, Tava mīlestība un žēlastība liek man saukt Tevi par manu Kristu un Kungu. Dod man un mani mīļajiem ticības acis — acis, kas saskata sātanu, kad tas cenšas sodīt mani par Tevis atzīšanu. Tāpat atgādini man, ka Tu esi mans Kungs, mans Aizstāvis šajā pasaulīgajā dzīvē un mans Aizbildnis nākamajā dzīvē. Jēzu, Tu esi mans Kungs! Āmen. †

KO DIEVA VĀRDS SAKA PAR JĪSU TEIKTAJIEM APUSTUĻU TICĪBAS
APLIECĪBAS VĀRDIEM „ES TICU UZ JĒZU KRISTU, KAS..

ieņemts no Svētā Gara, piedzimis no Jaunavas Marijas”

Kad jūs apliecināt, ka Jēzus Kristus ticis „ieņemts no Svētā Gara, piedzimis no Jaunavas Marijas”, jūs sakāt vārdus, kas būs jūsu gaisma vistumšākajās dienās un uzmundrinās jūs sarežģītākajos brīžos. Kad vien sajūtat vilšanos vai zaudējat drosmi, kad vien ikdienas cīņās jūs pārņem izmisums, kad vien jūtat, ka sātans vēlas, lai jūs domātu, ka Dievs jūs nepieņems jūsu daudzo neveiksmju dēļ, atgriezieties pie šiem Apustuļu ticības apliecinājuma vārdiem: „Es ticu uz Dieva vienpiedzimušo Dēlu, kas.. ieņemts no Svētā Gara, piedzimis no Jaunavas Marijas.”

LĪDZĪBA: GAISMA, KAS SPĪD TUMSĀ

Kādēļ šis apliecinājums ir tik mierinošs jūsu tumšākajā stundā un grūtākajās cīņās? Šeit sniedzam vienkāršu līdžību, lai saprastu, kā Jēzus ieņemšanas un dzimšanas apliecinājums jums palīdzēs ikdienā: iedomājieties sevi stāvam vientulībā pilnīgi tumšā telpā. Tagad iedomājieties aizdegtu sērkokciņu vai sveci, kas izgaismo tumsu. Kaut arī liesma ir ļoti maza, tās gaisma aizsniedz visus telpas stūrus, liekot tumsai atkāpties no jums.

Kā jūs jau, iespējams, zināt no savas pieredzes, tumsa ir laba līdzība grēkam (Jņ. 3:19, Ef. 5:11), grūtībām (Ps. 107:10), garīgai cīņai (Ef. 6:12) un pat nāvei (Īj. 10:21–22). Lai pārvarētu un iznīcinātu šo tumsu, kas ik dienas apdraud un uzbrūk jums, Jēzus, „pasaules gaisma” (Jņ. 8:12), brīnumaini ienāca Jaunavas Marijas klēpī. Tāpat kā svece pārvar tumsu neapgaismotā telpā, Jēzus ieņemšana un Viņa dzimšana jūsu labā bija Viņa uzvara pār grēka, nāves un sātana tumsu.

TĀPAT KĀ VIŅŠ TO IZDARĪJA MARIJAI, DIEVS LIEK KRISTUM DZĪVOT JŪSOS!

Jūs varbūt domājat: „Tas ir labi, ka Jēzus nāca pasaulē, bet kā Viņa ieņemšana un dzimšana pirms diviem tūkstošiem gadu var palīdzēt manās cīņās šodien?” Dievs atbild uz jūsu jautājumu ar šādiem vārdiem: „Jo Dievs, kas ir sacījis, lai gaisma aust no tumsības, IR ATSPĪDĒJIS MŪSU SIRDĪS” (2. Kor. 4:6). Citiem vārdiem sakot, tāpat kā Jēzus, „pasaules gaisma” (Jņ. 8:12), ienāca šīs pasaules tumsā, „ieņemts no Svētā Gara, piedzimis no Jaunavas Marijas”, TĀPAT Jēzus caur Savu Vārdu ienāk jūsu dzīves tumsā (Jņ. 14:23; 15:7) un caur kristību (Gal. 2:20) sniedz Savu dzīvinošo gaismu jūsu dzīvē.

Šeit redzam Dieva mierinošo apsolījumu katrā jūsu cīņā: „Gaisma spīd tumsībā” (Jņ. 1:5). Vai tas nozīmē, ka jums vairs nebūs savu problēmu vai grūtību? Nē. Taču pat tad, kad izcīnāt savas dažādās cīņas, cieši turieties pie varenā apliecinājuma: „Es ticu uz Dieva vienpiedzimušo Dēlu, kas.. ieņemts no Svētā Gara, piedzimis no Jaunavas Marijas.” Tāpēc, ka Jēzus Kristus, patiesā gaisma, ienāca šajā pasaulē (Jņ.1:9), un tāpēc, ka Dieva Vārdā caur kristību šī patiesā gaisma iemājo arī jūsos. Šī gaisma pasargās jūs un nekad neļaus tumsai nodarīt jums pāri.

Mīļais Jēzu, turpini apmirdzēt manu tumsu ar Savas brīnumainās klātbūtnes gaismu manā dzīvē, tāpat kā Tu brīnumaini ienāci Marijas klēpī. Āmen.✠

Matthias Grünewald (ap. 1480–1528). *Kristus nes krustu* (fragments). Staatliche Kunsthalle, Karlsruhe, Vācijā. Bridgeman Art Library, Nujorka, NY.

KO DIEVA VĀRDS SAKA PAR JĪSU TEIKTAJĪEM APUSTUĻU TICĪBAS
APLIECĪBAS VĀRDIEM „ES TICU UZ JĒZU KRISTU, KAS..

cietis zem Poncija Pilāta, krustā sists”

Luterāņu teologs, ārsts un misionārs Āfrikā Alberts Šveicers (Albert Schweitzer) (1875–1965) šokēja kristiešus daudzās valstīs ar šādu apgalvojumu: Jēzus nevēlējās mirt pie krusta; Jēzus tika piemānīts un mira, „ciešot sakāvi un pie krusta kļiedzot no izmisuma” (*An illustrated documentary: Jesus and the Four Gospels*, John Drane, Harper and Row, 1979, 95. lpp.).

Šveicera bagātīgā iztēle, sātana iekvēlināta, nonāca konfliktā ar Jēzus paša teikto, ka Viņa **ciešanas un sišana krustā** nebija nejaušība. Jēzus teica: „Neviens to [Manu dzīvi] nav Man atņēmis, bet Es to atdošu pats no Sevis” (Jņ. 10:18).

Jēzus varēja izvairīties no **ciešanām un sišanas krustā**. Taču Savas mīlestības uz jums dēļ Viņš brīvprātīgi atdeva Savu dzīvību, kā Viņš pats to ir teicis: „Es atdošu Savu dzīvību” (Jņ. 10:15). Kādēļ Jēzus brīvprātīgi nomira pie krusta? Lai uzņemtu jūsu grēkus uz Sevis; lai dziedinātu jūs no grēka posta, uzņemoties šo lāstu jūsu vietā; lai no jūsu sirdsapziņas noņemtu visu vainas apziņu par jūsu pagātnes kļūdām. Tādā veidā Jēzus piepildīja pravieša Jesajas vārdus: „Mūsu sods bija uzlikts Viņam mums par atpestīšanu, ar Viņa brūcēm mēs esam dziedināti” (Jes. 53:5b).

Viņa **ciešanās un sišanā krustā** visi jūsu grēki tika uzlikti vai **pielikti** Jēzum. Jūsu grēki **kļūva par daļu no** Jēzus Viņa ciešanās un nāvē. Mākslinieks Matias Grīnevalds (Matthias Grünewald) saprata šo **ciešanu un krustā sišanas** svarīgo nozīmi, savas gleznas kreisajā pusē iekļaujot atsauci uz to: „Taču viņš nesa mūsu sērgas un ciešanas, un mūsu sāpes viņš bija uzkrāvis sev.. Mūsu sods bija uzlikts viņam mums par atpestīšanu.. Tas Kungs uzkrāva visus mūsu grēkus viņam” (Jes. 53:4–6).

KĀDĒĻ VĀRDI „KRUSTĀ SISTS” IR JUMS TIK SVARĪGI?

Kad izsakāt Apustuļu ticības apliecību, jūs ticat, ka Jēzus ir ne tikai „cietis”, bet arī, ka Viņš tika „**krustā sists**”. Kādēļ jūsu ticība Jēzus **sišanai krustā** ir tik svarīga? Atbilde uz šo svarīgo jautājumu meklējama jau Bībeles pirm-sākumos. Dievs saka: „Un, ja kāds vīrs ir apgrēkojies, ka viņš ir pelnījis nāvi, un to nonāvē un pēc tam pakar pie koka,.. jo pakārtais ir Dieva lāsts” (5. Moz. 21:22–23).

Neviens nevar iedomāties neko ļaunāku par Dieva lāstu. Taču, kad saprotat, ka, lai Dievs jūs pieņemtu, jums ir jābūt nevainojamam un svētam; kad jūs no Dieva Vār-

da saprotat, ka pat tad, ja esat kļūdiņies vienīgi nelielā lietā, jūs joprojām esat Dieva nolādēts, tas atņem drosmi pavisam. „Jo, kas visu bauslību pildītu, bet grēkotu pret **vienu bausli**, tas ir noziedzies pret visiem” (Jēk. 2:10). Jūsu pašu spēkos nav noņemt Dieva lāstu jūsu grēku dēļ. Labā vēsts ir tā, ka Kristū Dievs **jūsu vietā** ir paveicis to, ko jūs paši sev nevarētu izdarīt nekad. „Kristus ir mūs atpircis no bauslības lāsta, **mūsu labā** kļūdamam par lāstu, jo ir rakstīts: nolādēts ir ikkatrs, kas karājas pie koka” (Gal. 3:13).

DIEVA LABĀ VĒSTS JUMS PAR JĒZUS CIEŠANĀM UN KRUSTĀ SIŠANU

Lāsta noņemšana no jums ir tas, ko vēsta apustuļi un pravieši, un tas, ko jūs apliecināt Apustuļu ticības apliecībā, kad sakāt, ka Jēzus ir „cietis zem Poncija Pilāta, krus-tā sists”. Pravieši un apustuļi rakstīja:

- ✧ „Viņš bija ievainots mūsu pārkāpumu dēļ un mūsu grēku dēļ satriekts. ..ar viņa brūcēm **mēs esam dziedināti**” (Jes. 53:5).
- ✧ „Redzi, Dieva Jērs, kas **nes pasaules grēku!**” (Jņ. 1:29).
- ✧ „Viņš ir atklājies, **lai grēkus atņemtu**; un grēku nav Viņā” (1 John 3:5).
- ✧ „Bet tagad Viņš vienreiz laiku galā ir parādījis **lai iznīcinātu grēku**, Sevi upurējot” (Ebr. 9:26).
- ✧ „Viņa Dēla Jēzus asinis **šķīsta mūs no visiem grēkiem**” (1. Jņ. 1:7).

Aplieciniet Apustuļu ticības apliecību kopā ar savu ģimeni un ar lielu prieku, zinot, ka tad, kad Jēzus **cietā** un tika **sists krustā**, Viņš to darīja brīvprātīgi un jūsu vietā noņēma no jums visus grēkus UZ VISIEM LAIKIEM!

*Mīļais Dievs, Debesu Tēvs, ļauj man ar lielu prieku Apustuļu ticības apliecībā apliecināt, ka Jēzus ir „cietis zem Poncija Pilāta un krustā sists”. Katru reizi, kad to apliecinu, Tavš Gars mani pārliecina, ka asiņainās **ciešanās un nežēlīgā krustā sišanā** Jēzus uzņēmās uz Sevis visus manus grēkus, vainu un lāstu, kas bija pār mani. Viņš to noņēma uz visiem laikiem. Tēvs, ļauj man Apustuļu ticības apliecībā bieži apliecināt manas pestīšanas prieku. Amen.†*

KO DIEVA VĀRDS SAKA PAR JĪSU TEIKTAJIEM ĀPUSTUĻU TICĪBAS

APLIECĪBAS VĀRDIEM: „ES TICU UZ JĒZU KRISTU, KAS..

nomiris, aprakts”

1965. gadā britu vēsturnieks Hjū Šonfelds (Hugh Schonfeld) publicēja darbu „*Liieldienu sazvērestība*” (*The Passover Plot*). Šī grāmata daudzu kristiešu prātos eksplodēja kā bumba. Šonfelds rakstīja, ka Jēzus bijis ģēnijs, kas līdz sīkumam izplānojis Savu apcietināšanu un krustā sišanu. Tāpat Šonfelds uzskatīja, ka Jēzus pats izplānojis viltus krustā sišanu, apbedīšanu un augšāmcelšanos. Taču Šonfelda meli ir pretrunā ar Bībelē aprakstīto romiešu valdības oficiālo nāvēssoda izpildes kārtību, kas paredzēja sodāmā kāju salaušanu, lai pārliecinātos par nāves iestāšanos. „Tad kareivji nāca un satrieca pirmajam lielam, tāpat otram, kas kopā ar Viņu bija krustā sists. Bet, nonākot līdz Jēzum un REDZOT, KA VIŅŠ IR JAU MIRIS, tie Viņa lielus nesatrieca” (Jņ. 19:32–33).

Sātans mēģina izmantot tādas grāmatas kā „*Liieldienu sazvērestība*”, lai liktu jums noliegt Jēzus nāvi un līdz ar to arī Viņa augšāmcelšanos. Pirmais viltīgais plāns, ko Jēzus ienaidnieki sagudroja jau Jēzus augšāmcelšanās dienā, bija šāds: „Un tie sapulcējās ar vecajiem, nolēma bagātīgi dot kareivjiem naudu un tos pamācīja: „„Sakiet, ka Viņa mācekļi naktī atnāca un, mums guļot, Viņu nozaga. Un, ja tas zemes pārvaldniekam taptu zināms, mēs viņu gan nomierināsim un gādāsim par to, ka jums nekas nenotiek.”” Un sargi ņēma naudu un darīja, kā bija mācīti. Un šī valoda ir izpaudusies starp jūdiem līdz šai dienai” (Mt. 28:12–15).

KĀDĒL SĀTANS CENŠAS PANĀKT, LAI JŪS NOLIEDZAT JĒZUS NĀVI?

Ja jūs noliedzat Jēzus nāvi, jūs piederat sātānam un jūsu pašu nāve būs mūžīga. Sātans nevēlas, lai jūs zinātu vai ticētu tam, ka tad, kad Jēzus nomira, Viņš nomira, lai samaksātu par visiem jūsu grēkiem. Pateicoties Jēzus nāvei, jūs vairs neesat sātana vergi. Jūs vairs nedzīvojat bez paļāvības, piedošanas un cerībām uz augšāmcelšanos!

Taču, ja sātans jums var likt šaubīties par Jēzus nāvi, šīs šaubas apdraudēs jūsu piedošanu un cerības uz jūsu augšāmcelšanos! „Un, ja Kristus nav uzmodināts, tad veltīga ir jūsu ticība, tad jūs vēl esat savos grēkos” (1. Kor. 15:17). PATIESĪBA IR ŠĀDA: „Bet nu Kristus ir uzmodināts no miroņiem” (1. Kor. 15:20). „Bet paldies Dievam, kas mums devis uzvaru caur mūsu Kungu Jēzu Kristu” (1. Kor. 15:57).

VĒL VAIRĀK LABU ZINU: JŪSU GRĒKI IR APGLABĀTI UZ VIŠIEM LAIKIEM!

Lai uzsvērtu apliecinājuma „Jēzus, kas.. **nomiris, aprakts**” nepieciešamību un dāvāto prieku, Lutera sniedz šo noderīgo atklāsmi: „Kristus **nomira un tika apglabāts**,

lai nonāvētu manu grēku un **apraktu** to” (*Lutera darbi*, 42. sēj., 23. lpp.).

Daži varētu teikt, ka Lutera šeit izgudro jaunu mācību, sakot, ka jūsu grēki ir aprakti kopā ar Kristu. Nē! Caur Svēto Pāvilu Dievs izskaidro, kā Viņš liek notikt jūsu grēku aprakšanai caur Viņa kristības dāvanu. Savā kristību dāvanā Dievs brīnumaini savieno visus kristiešus ar Kristus nāvi un apglabāšanu. „Jo mēs līdz ar Viņu kristībā esam aprakti nāvē” (Rom. 6:4). Kad Dievs jūs kristībā aprok kopā ar Kristu, VIŅŠ **APROK JŪSU GRĒKUS KOPĀ AR KRISTU!**

Sātans caur citiem cilvēkiem var mēģināt uzjundīt jūsu pagātnes neveiksmes, lai jūs apsūdzētu. Taču tā iemesla dēļ, ka Dieva kristības brīnums savieno jūs ar Kristus aprakšanu, jūs varat dzīvot ar pilnīgu pārliecību, ka jūsu dzīves briesmīgākie grēki tagad ir aprakti uz mūžīgiem laikiem! Dievs nekad neļaus jūsu grēkiem uzcelties no kapa, jo „mūsu vecais cilvēks ticis līdz krustā sists, lai tiktu iznīcināta grēkam pakļautā miesa” (Rom. 6:6).

IEDROŠINIET SAVUS DRAUGUS AR ŠO LABO VĒSTI: VIŅU GRĒKI IR APRAKTI

Nākamreiz, kad brauksiet garām kādai kristiešu kap-sētai, it īpaši tai, kurā apglabāti jūsu tuvinieki, kas miruši Kristū, jūs varat sacīt Apustuļu ticības apliecības vārdus: „Es ticu uz Jēzu Kristu, kas.. **nomiris, aprakts**,” zinot, ka jūsu mīļo kristiešu aizgājēju grēki ir **aprakti** kopā ar Viņu uz mūžīgiem laikiem! Un tādēļ, ka viņu grēki un jūsu grēki ir **aprakti** kopā ar Kristu, jūs varat ar lielu prieku gaidīt to dienu, kad drīz atkal tiksieties ar saviem mīļajiem! „Iepriecinaīt cits citu ar šiem vārdiem!” (1. Tes. 4:18).

Mīļais debesu Tēvs, liec man ar lielu prieku apliecināt Apustuļu ticības apliecības vārdus, ka Jēzus „nomira un tika aprakts”. Tāpat liec man apliecināt: „Es ticu, ka Jēzus nomira, lai samaksātu par maniem grēkiem, un ka tad, kad Jēzus tika aprakts, caur manu kristību mani grēki tika aprakti kopā ar Viņu.” Liec man slavēt Tevi ik dienas par to, ka mani grēki un kļūdas ir aprakti uz mūžīgiem laikiem. Pat ja citi censtos uzrakt manu pagātni, ļauj man vienmēr atcerēties, ka Kristū Tu vairs neuzlūko manus grēkus un tos neatceries. Jēzus, Tava Dēla, Tā, kurš brīvpātīgi atdeva Savu dzīvību par mani, vārdā es lūdzu ar paļāvību. Amen. †

KO DIEVA VĀRDS SAKA PAR JĪSU TEIKTAJĪEM ĀPUSTUĻU TICĪBAS APLIECĪBAS VĀRDIEM „ES TICU UZ JĒZU KRISTU, KAS..

nokāpis ellē” 1. PĒT. 3:18–19

Šajā gleznā gleznotājs Tomass Dubuā (Thomas duBois) attēlo Dieva Labo Vēsti: pēc tam, kad Jēzus nomira pie krusta, Viņš tika „dzīvs darīts garā. Tanī Viņš ir nogājis un arī sludinājis gariem cietumā” (1. Pēt. 3:18–19). Jēzus nenokāpa ellē, lai ciestu. Pie krusta Jēzus izcieta visas nepieciešamās ciešanas par jūsu grēkiem un teica: „Viss piepildīts!” (Jņ. 19:30). Viņš nenokāpa, lai dotu šiem „gariem cietumā” iespēju izglābties. Tā vietā Jēzus nokāpa ellē, lai sātānam un visiem nolādētajiem parādītu Savu uzvaru pār grēkiem, nāvi un elli, kā arī ļaunajiem gariem cietumā pasludinātu sodu un pazudināšanu, „Kristū uzvaru svinēdams pār viņām” (Kol. 2:15).

Zobens, ko redzat izceļamies no Jēzus mutes, simbolizē Dieva dzīvo soda Vārdu tiem, kas ir „gari cietumā”. Jēzus teiktie vārdi viņiem nozīmē pazudināšanu uz visiem laikiem. Skatieties, kā viņi cenšas aizspiest savas ausis! Savukārt uz jums Jēzus vārdiem ir pavisam cita iedarbība. Dieva Labā Vēsts ir tā, ka Jēzus nokāpšana ellē ir vēsts par mūžīgo dzīvi un pestīšanu!

JĒZUS NOKĀPŠANA ELLĒ NOZĪMĒ TO, KA SĀTANS VAIRS JUMS NEVAR NODARĪT ĻAUNU

Kādēļ Kristus uzvarošā nokāpšana ellē ir tik nozīmīga, ka tā ir iekļauta Apustuļu ticības apliecībā? Dieva Labā Vēsts var tikt izskaidrota ar šādu līdzību: pieņemsim, ka kāds cilvēks jūs ir drausmīgi piekāvis un nodarījis jums pāri. Šis cilvēks tagad stāv tiesneša priekšā, saņemot cietumsodu par saviem noziegumiem pret jums. Jūs nedzirdat, kādos tieši vārdos tiesnesis pasludina spriedumu šim cilvēkam, taču šis spriedums jums nozīmē labas ziņas. Kādēļ? Kaut arī jūs nedzirdat tiesneša vārdus, viņa spriedums dod jums pārliecību, ka tas, kurš reiz ir nodarījis jums pāri, jūs vairs nespēs aizskart!

Līdzīgā veidā Jēzus Kristus nokāpa ellē un tika „sludinājis gariem cietumā” (1. Pēt. 3:19). Mēs nezīnām, ko Jēzus teica šiem „gariem cietumā”, jo Bībele mums to nepavēsta. Taču arī tad Jēzus nokāpšana ellē jums ir brīnišķīgs mierinājums! Līdzīgi kā tiesneša spriedums jums pāri-

darītājam nozīmē to, ka tagad jūs esat pasargāti no turpmākiem uzbrukumiem, tāpat arī Jēzus nokāpšana ellē pasludina spriedumu, ka sātānam, nāvei un ellei – jūsu pāridarītājiem – vairs nav nekādas varas pār jums!

Mārtiņš Luters par lielo mierinājumu, ko jums sniedz Kristus nokāpšana ellē, ir teicis šādus vārdus:

Es ticu, ka priekš manis un visiem tiem, kas Viņam tic, Kristus nokāpa ellē, lai pakļautu un sagūstītu sātānu ar visu viņa varu, viltību un ļaunprātību tā, lai sātāns vairs nevarētu man kaitēt (*Lutera darbi: Personīgā lūgšanu grāmata*, Amerikas izdevums, 43. sēj., 27. lpp.).

VIENS BĪBELES PANTS PASAKA VISU!

Vēstures gaitā daudzi kristieši ir strīdējušies par sīkumiem, kā tieši vai kāpēc Jēzus Kristus nokāpa ellē. Dažās baznīcās vārdi „nokāpis ellē” pat tiek izņemti no viņu Apustuļu ticības apliecības versijas!

Luterāņi labprāt piekrīt, ka par šo tēmu nav daudz, ko runāt, jo tikai viens Bībeles pants to piemin detaļās: Pētera 1. vēstules 3:19. Taču viens vienīgs pants no Dieva varēnā Vārda ir daudz vērtīgāks par visām jebkad cilvēka uzrakstītajām grāmatām! Tāpēc pirmie luterāņi vienkārši paziņoja:

Ar mūsu prātu un piecām maņām šo rakstu nevar saprast.. Mums ir tikai jātic un jāturas pie Dieva Vārda. Tad mēs paturēsīm šī raksta būtību un no tā iegūsīm mierinājumu, ka ne elle, ne sātāns nevar mūs vai jebkuru citu kristietu sagūstīt vai nodarīt ļaunumu (*Formula of Concord, Solid Declaration, Art. IX, 3. Tappert*).

Paldies, mīļais Kungs Jēzu, par Tavu nokāpšanu ellē. Paldies par to, ka mani nekad nepārņems sātāna vara un ka mani neievilinās elles mūžīgajā sodā. Paldies par Tavu brīnišķīgo uzvaru manā labā. Amen. †

KO DIEVA VĀRDS SAKA PAR JŪSU TEIKTAJĒM APUSTUĻU TICĪBAS
APLIECĪBAS VĀRDIEM „ES TICU UZ JĒZU KRISTU, KAS..

trešajā dienā augšāmcēlies no mirušiem”

Kad Apustuļu ticības apliecībā apliecināt, ka Kristus „trešajā dienā augšāmcēlies no mirušiem”, jūs apliecināt lielāko brīnumu pasaules vēsturē — to, kas skaisti attēlots šajā lapā. Daudzi cilvēki apliecina Kristus brīnumaino augšāmcelšanos kā faktu, taču viņi nesaskata šī notikuma saistību ar viņu pašu dzīvi. Turpmāk tekstā izskaidrosim, kā Jēzus augšāmcelšanās ir saistīta ar jūsu dzīvi un kāpēc Jēzus augšāmcelšanās ir svarīgākās ziņas, ko jūs jebkad varētu uzzināt!

KRISTUS AUGŠĀMCELŠANĀS UZVEIC JŪSU BAILES NO NĀVES!

Nāves bailes ir mūsu lielākās bailes, taču nāve ir nenovēršama. „Kā viena cilvēka vainas dēļ pasaulē ienācis grēks un ar grēku — nāve” (Rom. 5:12, Ec. 18:4).

Mēs nevaram izvairīties no nāves. Taču Dieva dzīvību dodošais Vārds vēsta, ka Kristū jūsu Debesu Tēvs **iznīcinājis nāves varu** un bailes no tās. „Viņu Dievs uzmodinājis, nāves sāpes raisīdams” (Ap. d. 2:24).

Lūk, vēl viens Bībeles pants, kas ļoti skaidri apliecina Jēzus uzvaru pār nāvi: „Bet, tā kā bērniem ir asinis un miesa, tad arī Viņš tāpat to ir pieņēmis, lai ar nāvi iznīcinātu to, kam nāves vara, tas ir, velnu, un atsvabinātu visus, kas visu mūžu nāves bailu dēļ bija verdzībā” (Ebr. 2:14–15).

KRISTĪBU SAISTĪBA AR KRISTUS AUGŠĀMCELŠANOS

Uzvara pār bailēm no nāves netiek automātiski dota visiem. Dievs skaidri norāda, ka Viņš dod šo uzvaru vienīgi tiem, kas pieņem Viņa kristību brīnumu. Dievs saka Savu Labo Vēsti ļoti skaidri: „Jo mēs līdz ar Viņu kristībā esam aprakti nāvē, lai, tāpat kā Kristus Sava Tēva godības spēkā uzcelts no mirušiem, arī mēs dzīvotu atjaunotā dzīvē. Jo, ja mēs Viņam esam kļuvuši līdzīgi nāvē, **mēs būsim tādi arī augšāmcelšanās**” (Rom. 6:4–5).

Pārliecināti par savu brīnumaino saistību ar Jēzus augšāmcelšanos, ticīgie savā pielūgsmē regulāri apliecina Apustuļu ticības apliecinājumu, jo īpaši kristiešu bērēs visā pasaulē. Ar drosmi un prieku viņi apliecina, ka Jēzus „trešajā dienā augšāmcēlies no mirušiem”. Ar šo apliecinājumu sātans tiek padzīts no ticīgo vidus. Viņš nevar ciest Jēzus Kristus augšāmcelšanos no mirušiem. Kristus augšāmcelšanās ir sātana sakāve. Kristus augšāmcelšanās parāda, ka Viņš ir sakāvis sātanu, nāvi un kapu — **jūsu labā!**

APLIECINIET JĒZUS AUGŠĀMCELŠANOS — JŪSU PESTĪŠANU!

Jēzus augšāmcelšanās no mirušiem ne tikai uzvar jūsu bailes no nāves, tā sniedz jums arī mūžīgo dzīvi un pestīšanu. „Jo, ja tu ar savu muti apliecināsi.. ka Dievs Viņu uzmodinājis no mironiņiem, tu tiks izglābts” (Rom. 10:9). „Jo, kā Ādamā visi mirst, tāpat arī Kristū visi tiks dzīvi darīti” (1. Kor. 15:22). Jūs esat atdzimuši mūžīgai dzīvei, kad tikāt ”kristībā līdz ar Viņu aprakti **un Viņā līdzīgi uzmodināti**, ticēdami Dieva spēkam, kas Viņu uzmodinājis no mironiņiem” (Kol. 2:12).

Mīļais Kungs Jēzu, palīdzi man regulāri apliecināt Apustuļu ticības apliecību, ka Tu augšāmcēlies no mirušiem. Ikreiz, kad sātans cenšas mani iebiedēt ar domām par nāvi, pārliecinī mani, ka caur Tavu kristības brīnumu Tu mani uz mūžīgiem laikiem savieno ne tikai ar Savu nāvi, bet arī ar Savu augšāmcelšanos. Tāpēc tāpat kā Tu uzvarēji nāvi un augšāmcēlies, tāpat arī es savā kristībā nomiru un augšāmcēlos ar Tevi, lai būtu Tavā godībā uz mūžīgiem laikiem. Amen.✠

Kijps, Benjamins Gerritsz (1612–1652), *Engells atver Kristus kapu* (fragments), Lietišķās mākslas muzejs (Szepmuveszeti Muzeum), Budapešta, Ungārija. Erich Lessing / Art Resource, NY.

KO DIEVA VĀRDS SAKA PAR JĪSU TEIKTAJĪEM APUSTUĻU TICĪBAS
APLIECĪBAS VĀRDIEM „ES TICU UZ JĒZU KRISTU, KAS..

uzkāpis debesīs, sēdies pie Dieva, Visuvaldītāja Tēva labās rokas”

Kad Apustuļu ticības apliecībā apliecināt, ka Jēzus „uzkāpis debesīs, sēdies pie Dieva, Visuvaldītāja Tēva labās rokas”, jūs apliecināt vienu no galvenajām Bībeles mācībām par cerību. Vai nu jūs to zināt vai nē, jūs tāpat arī apliecināt, ka piekrītat Luteram, ka Jēzus „debesīs nesēž bezdarbībā” (*Lutera darbi*, 26. sēj., 356. lpp.), jo Viņš „ir pie Dieva labās rokas, kas arī mūs **aizstāv**” (Rom. 8:34).

JĒZUS — JŪSU AIZBILDNIS!

Apliecinājums, ka Jēzus sēž pie Dieva labās rokas, sniedz lielu mierinājumu. Savā dzīvē jūs daudreiz esat pakļupuši un krituši grēkā. Sātanam nekas nešķiet labāks kā iedzīt jūs izmisumā un celt pret jums apsūdzības Dieva troņa priekšā. Taču Dievs to nepieļaus. Kādēļ? Jēzus ir pie Tēva labās rokas, **aizstāvot** jūs, atgādinot Tēvam, kā Viņa asinis, kas tika izlietas pie krusta, jūsu grēkus jau ir nomazgājušas. Šī mācība ir attēlota attēlā šajā lappusē.

Jēzus ik dienu un ik stundu jūs **aizstāv**, un tā nav tikai kāda atsevišķa mācība Dieva Vārdā. Šī mācība caurvij visus Svētos Rakstus.

Kristus **aizbildniecību** pār jums pie Dieva labās rokas Vecajā Derībā pareģoja pravieši un Jaunajā Derībā apstiprināja apustuļi. Piemēram: „Viņš nesa daudzu grēkus un **aizlūdza** par ļaundariem” (Jes. 53:12); Ījabs teica: „Tomēr debesīs jau mīt viens mans liecinieks, un visaugstākā vietā man ir galvinieks” (Īj. 16:19); apustulis Pāvils izskaidro: „Kristus Jēzus, kas ir nomiris, vēl vairāk, kas ir augšāmcēlies un ir pie Dieva labās rokas, kas arī mūs **aizstāv**” (Rom. 8:34); Vēstules ebrejiem autors priecājas, ka Jēzus „var uz visiem laikiem izglābt tos, kas caur Viņu nāk pie Dieva, vienmēr dzīvs būdams, lai tos **aizstāvētu**” (Ebr. 7:25); apustulis Jānis pievienojas šai priekša dziesmai un saka: „Un, ja kāds krīt grēkā, tad mums ir **aizstāvis** Tēva priekšā — Jēzus Kristus, kas ir taisns” (1. Jņ. 2:1); „Jo ir viens Dievs, kā arī viens **starpnieks** starp Dievu un cilvēkiem — cilvēks Kristus Jēzus” (1. Tim. 2:5).

JĒZUS JŪS AIZSTĀV — PAT TAD, KAD JŪS TO NEJŪTAT!

Jūs varētu piekrist, ka ir brīnišķīgi dzirdēt Dieva Vārdu par to, ka Jēzus sēž pie Tēva labās rokas, **aizstāvot** visus ticīgos. Taču jūs varētu arī teikt:

„Es zinu, ko saka Bībele, bet es nejūtu, ka tā būtu patiesība.” Pat tad, ja nejūtat to, ka Jēzus atrodas pie Tēva labās rokas, **aizstāvot** jūs, apsveriet Lutera pa-

domu, ka cilvēks „...nedrīkst spriest pēc tā, ko viņš jūt. Citādi viņš zaudē cerību. Tā vietā viņam jāsaka — kaut gan es apzinos savus grēkus, Jēzus Kristus **aizbilst** par mani, un Viņš neapsūdz mūs.” Viņa **aizstāvība** ir jāsaprot ar ticību, kas sajūt, ka patiesībā Kristus mūs apsūdz, bet cer, ka Kristus būs mūsu **aizbildnis**” (*Lutera darbi*, Amerikas izdevums, 29. sēj., 11. lpp.).

Nekrītiem izmisumā pēc grēkošanas, bet celiet acis uz augšu, kur Kristus par mums **aizbilst**. Viņš ir mūsu aizstāvis. Viņš **aizbilst** par mums un saka: „Tēvs, Es esmu cietis par šo cilvēku; Es par viņu rūpējos.” Šī lūgšana nevar būt veltīga (*Lutera darbi*, 30. sēj., 236. lpp.).

AR PRIEKU APLIECINIET, KA JĒZUS IR JŪSU AIZBILDNIS!

Dieva brīnišķīgā un mierinošā atklāsme, ka Viņa Dēls sēž pie Viņa labās rokas, nav vienīgi mācība, ko apliecināt laiku pa laiku. Šī atklāsme lielā mērā ir katra ticīgā dzīves sastāvdaļa. Luters skaidro šādi:

Ja mēs glabājam šo **Starpnieku** mūsu sirdīs un ticam, ka Viņš ir nācis no Tēva, ka Viņš klausīja Tēva pavēlei atbrīvot mūs no grēka un nāves, tad mēs paši varam lūgties. Un šādas lūgšanas Dievam ir pieņemamas šī Cilvēka dēļ, kas ir **starpnieks** starp Tēvu un mums. Jo mums jau ir Kristus lūgšana [Jņ. 17], kurā Viņš **aizbild**a par mums Tēva priekšā. To Viņš ziedoja vienreiz, bet tā ir spēkā uz mūžīgiem laikiem, un tās dēļ mūsu lūgšanas ir tīkamas Dievam (*Lutera darbi*, 24. sēj., 407. lpp.).

Pirmie luterāņu kristieši par Kristus brīnišķīgo **aizbildniecības** darbu rakstīja: „Saskaņā ar Svētajiem Rakstiem visās mūsu vajadzībās un bažās šī ir lielākā pielūgsmē, kas jāmeklē, lūdzot Jēzu Kristu no visas sirds. „„Un, ja kāds krīt grēkā, tad mums ir **aizstāvis** Tēva priekšā — Jēzus Kristus, kas ir taisns”” [1. Jņ. 2:1]” (*Augsburgas ticības apliecība*, XXI, 3–4).

Mīļais Kungs Jēzu, es kopā ar visiem kristiešiem slavēju Tavu vārdu, jo Tu sēdi pie Tēva labās rokas un esi mūsu aizbildnis katru reizi, kad mēs kļūdāmies. Lai Tavs vārds un Tava mūžīgā aizstāvības vara ir slavēta mūžīgi mūžos! Amen. †

Frančesko Solimena (1657–1747), *Světa Trisvieňba* (fragments),
Residenzgalerie, Zalcburgä, Austrija. Erich Lessing / Art Resource, NY.

KO DIEVA VĀRDS SAKA PAR JĪSU TEIKTAJĪEM ĀPUSTUĻU TICĪBAS
APLIECĪBAS VĀRDIEM „ES TICU UZ JĒZU KRISTU, KAS..

atnāks tiesāt dzīvos un mirušos”

Kad Apustuļu ticības apliecībā apliecināt, ka Jēzus „atnāks tiesāt dzīvos un mirušos”, jūs ne tikai apliecināt savu piekrišanu, ka tas notiks, bet arī apliecināt savu neapšaubāmo dalību lielajā tiesas dienā! Dievs pastardienū jau ir noteicis, un tajā saskaņā ar Dieva Vārdu piedalīsies visu tautu visi cilvēki. „Bet, kad Cilvēka Dēls nāks Savā godībā un visi eņģeļi līdz ar Viņu, tad Viņš sēdēs uz Sava godības krēsla. Un VISAS TAUTAS TIKS SAPULCĒTAS VIŅA PRIEKŠĀ” (Mat. 25:31–32).

Kas notiks tālāk? Kā tas attēlots zīmējumā šajā lapā, saskaņā ar Atklāsmes grāmatu 20:12, 15, tiks atvērta grāmata:

Tika atvērta vēl cita grāmata, tā ir dzīvības grāmata. Mirušie tika tiesāti.. pēc viņu darbiem. .. Ja, kas nebija rakstīts dzīvības grāmatā, to iemeta uguns jūrā.

Svētais Matejs tālāk apraksta spriedumu ar sadalījumu, kas līdzīgs tam, ko redzat attēla apakšējā daļā: „Viņš tās šķirs, kā gans šķir avis no āžiem, un liks avis pa Savu labo, bet āžus pa kreiso roku. .. Un tie ieies mūžīgā sodībā, bet taisnie mūžīgā dzīvībā” (Mat. 25:32–33, 46).

CILVĒKAM, KAS NAV KRISTĪTĪS, DOMA PAR PASTARDIENU IR BIEDĒJOŠA!

Dažiem cilvēkiem Dieva skaidrā atklāsmē par nākošo pastardienū ir uztraucoša, šokējoša un pat biedējoša. Taču jums nav jābīstas. Apustuļu ticības apliecībā jūs apliecināt, ka atbilstoši Dieva varenajam spriedumam daži „ieies mūžīgā sodībā, bet taisnie mūžīgā dzīvībā” (Mat. 25:46). Kristū jums ir dota Viņa nevainojamā taisnīguma dāvana, ar ko Dievs jūs glābj, „negūdam savu taisnību no bauslības, bet no Kristus ticības, taisnību no Dieva uz ticības pamata” (Fil. 3:9).

ĀPUSTUĻU TICĪBAS APLIECĪBĀ JŪS AR LIELU PRIEKU VARĀT APLIECINĀT NĀKOŠO PASTARDIENU!

Vai tas nozīmē, ka jūs tiksiet glābti tikai tad, ja dzīvojat taisnu un nevainojamu dzīvi? Nē! Jūs netiksiet tiesāti pēc tā, vai esat dzīvojuši nevainojami taisnu dzīvi, bet gan jūsu spriedums būs balstīts uz to, vai esat apliecinājuši Kristu par savu Glābēju no visiem jūsu grēkiem un kļūdām. Jēzus ir tas, kura nevainojamo taisnīgumu Dievs jūsu kristībā pasludina par jūsu. Kā kristīts Dieva bērns jūs varat gaidīt pastardienū ar lielu prieku un pārliecību, jo caur Dieva ticības dāvanu jūs dzīvojat, lai „atrastos Viņā; negūdam savu taisnību no bauslības, bet no Kristus ticības, taisnību no Dieva uz ticības pamata” (Fil. 3:9).

Dieva kristības brīnumā jūs tiek pasludināti taisni Dieva acīs. Jaundzimušos kristībā bieži vien ietērpj baltā, jo šī krāsa simbolizē Kristus taisnīgumu un šķīstumu. Dievs redz Viņa paša jaunizveidoto mīloto cilvēku, radītu mātes klēpī un atjaunotu kristībā, tērtu Kristus šķīstībā un svētumā: „Jo jūs visi, kas esat kristīti Kristus Vārdā, esat tērpšies Kristū” (Gal. 3:27).

Runājot caur Savu pravieti Cahariju, Dievs saka: „Redzi, es atņemu tev tavus grēkus un ietērpju tevi svētku drānās” (Cah. 3:4).

Tāpat Jesaja liksmo par ietērpju, ko Dievs devis viņam, lai pastardienā tajā stātos Jēzus priekšā: „Viņš mani ģērbj pestīšanas drēbēs un mani apsedz ar taisnības apsegu” (Jes. 61:10).

Mīlais Kungs Jēzu, bez Tavas nevainojamā taisnīguma mantijas, kas aplāj visus manus grēkus, es trīcētu bailēs no pastardienas. Manā kristībā Tu „mani ģērbj pestīšanas drēbēs” un „mani apsedzi ar taisnības apsegu” (Jes. 61:10). Par visu, ko Tu man esi devis, es nespēju beigt slavēt Tavu vārdu ar savām dziesmām, lūgšanām un Tava svētā vārda apliecināšanu Apustuļu ticības apliecībā. Āmen. †

KO DIEVA VĀRDS SAKA PAR JŪSU TEIKTAJĪEM ĀPUSTUĻU TICĪBAS

APLIECĪBAS VĀRDIEM „ES TICU UZ Svēto Garu”

I Mozus grāmatā rakstīts: „Dievs redzēja, ka cilvēku ļaunums augtin auga zemes virsū”. Tad Dievs teica: „Es iznīcināšu no zemes virsus cilvēku” (1. Moz. 6:5, 7). Lai izpildītu Savu gribu, Dievs sūtīja plūdus, kas iznīcinātu visu dzīvo zemes virsū, izņemot Noasu un viņa ģimeni.

Pēc daudzām dienām, kad Dievs bija pasludinājis spriedumu par pasaules ļaunumu, Noass meklēja skaidru zīmi, ka Dieva dusmas ir mitējušās. Iespējams, arī jūs bieži esat domājuši par to pašu: kā lai zina, ka Dievs vairs nav dusmīgs uz jums par jūsu grēkiem?

DIEVS DEVA REDZAMU ZĪMI, LAI NOASU PĀRLIECINĀTU

Kā tas redzams attēlā šajā lappusē, Dievs deva Noasam acīmredzamu zīmi, tādā veidā viņu pārliecinot un iedrošinot: „Tad balodis atgriezās tā ap vakara laiku, un redzi, noplūkta olīvas lapa bija viņa knābī, un Noa tūdaļ noprata, ka ūdeņi zemes virsū bija noskrējuši” (1. Moz. 8:11). Šī mazā, zaļā lapiņa Noasam bija kā ziņa, ka iznīcinošie plūdi ir beigušies. Dieva dusmas bija pilnībā pārgājušas. Jauna dzīvība bija atjaunota tur, kur kādreiz bija tikai nāve.

ARĪ JUMS SVĒTAIS GARS DOD REDZAMU ZĪMI JŪSU DROŠĪBAI!

Noasam Dievs sūtīja balodi ar olīvkoka zaru, dodot viņam redzamu, fizisku zīmi un apliecinājumu, ka Dieva dusmas ir pārgājušas. Tādā pašā veidā Svētais Gars sniedz jums Savu dzīvību dodošo kristības dāvanu un Svēto Vakarēdienu, kas ir Viņa redzamās zīmes JUMS, ka Dieva dusmas par JŪSU grēkiem ir pārgājušas. Lai skaidrā un vienkāršā veidā redzētu, ka tā tas tiešām ir, izpētiet zemāk sniegto salīdzinājuma tabulu. Tur jūs redzēsiet, ka kristības un dievgalds patiešām ir dzīvību dodošie „olīvkoka zari”, ko Svētais Gars izmanto, lai sniegtu jums liksmu pārliecību, ka jūsu grēki ir piedoti, jūsu fiziskais ķermenis tiks uzcelts no mirušiem un jūs mūžīgi dzīvosiet debesīs.

NOASA DZĪVE

Kad Noass paskatījās laukā no šķirsta, viņš ar savām acīm nespēja saskatīt nevienu pazīmi, ka Dieva dusmas būtu pārgājušas. „Jo ūdeņi vēl bija pār visu zemi” (1. Moz. 8:9).

Tālu aiz horizonta bija sākusies jauna dzīvība, bet Noasam par to nekas vēl neliecināja (1. Moz. 8:5).

Balodis Noasam atnesa tikko noplūktu olīvkoka zariņu (1. Moz. 8:11) kā zīmi par Dieva mieru.

Dzīvajā koka zarā bija tieši tā dzīvība, ko Dievs bija brīnumaini atjaunojis uz zemes.

Kad Noass saņēma olīvkoka zaru, viņam beidzot bija droša un noteikta zīme, ka Dieva dusmas ir pārgājušas, kaut arī viņam vajadzēja nogaidīt, līdz ūdeņi pilnībā atkāpjas (1. Moz. 8:12).

JŪSU DZĪVE

Tāpat arī jūs savā dzīvē esat piedzīvojuši laikus, kad izjutāt lielu vainas apziņu (Ps. 51:1–12), izbailes (Ps. 6:3) vai izmisumu (1. Kēn. 19:9–10). Šādos laikus jebkurš var sajūties nedroši par Dieva attieksmi pret viņu.

Ilgā pirms jūsu dzimšanas Jēzus Kristus nomira pie krusta jūsu piedošanas un dzīves dēļ. Taču kā šī piedošana tagad jums tiks darīta zināma?

Dievs Svētais Gars tāpat jūs pārliecina par Dieva mieru caur šķīstošo atdzimšanu kristībā (Titam 3:5), un mūsu Kungs dod mums Savu miesu un asinis Svētajā Vakarēdienā mūsu grēku piedošanai (Mat. 26:26–28).

Dieva Svētais Vakarēdiens jo īpaši sniedz jums to pašu miesu un asinis, ko Kristus izlēja pie krusta — un šajās asinīs ir dzīvība!

Kad jūs kristībā saņemat ticības dāvanu un Svētajā Vakarēdienā — grēku piedošanu, jūs tāpat kā Noass saņemat redzamas zīmes un apliecinājumus tam, ka, kaut arī jums joprojām ir kārdinājumi, grēki un skumjas atmiņas, Dieva dusmas uz jums ir pārgājušas.

KAD JŪS APLIECINĀT TICĪBU SVĒTAJAM GARAM, JŪS APLIECINĀT, KA DIEVS JUMS IR DEVIS PIEDOŠANU!

Katru reizi, kad Āpustuļu ticības apliecībā apliecināt „Es ticu uz Svēto Garu”, padomājiet par Noasu. Izmantojot balodi un olīvkoka zaru, Dievs mīlestībā pārliecināja Noasu, ka Viņa dusmas ir pārgājušas. Līdzīgā veidā Dievs jums ir devis kristību un Svēto Vakarēdienu — spēcīgas dāvanas un pierādījumus tam, ka Viņa dusmas par jūsu grēkiem ir pilnībā pārgājušas.

Paldies Tev, Svētais Gars, par Tavām pārliecināšanām dāvanām. Paldies, ka caur šīm zīmēm es varu zināt un nekad nešaubīties par to, ka viss ir labi. Amen. †

KO DIEVA VĀRDS SAKA PAR JŪSU TEIKTAJIEM
APUSTUĻU TICĪBAS APLIECĪBAS VĀRDIEM „ES TICU UZ
vienu svētu kristīgu Baznīcu,
svēto sadraudzi”

SUDĀNA

KENIJA

ĶĪNA

KUBA

INDIJA

INDONĒZIJA

LATVIJA

TURCIJA

Diežgan bieži nākas dzirdēt, kā cilvēki lielās: „Es ticu Dievam, un es Viņu lūdzu, bet es neesmu kādas baznīcas loceklis”. Daži tā var teikt un pat ticēt, ka viņi ir Kristus sekotāji. Taču īsteni Kristus sekotāji tā nespēj teikt. Kādēļ? Ja cilvēks ir kristietis, tad viņš ir Kristus baznīcas loceklis. Viņam nav izvēles, jo Kristus viņu ir padarījis par loekli Savā ķermenī, kas ir svētā kristīgā baznīca. Jēzus arī saka: „Jo, kur divi vai trīs ir sapulcējušies Manā Vārdā, tur Es esmu viņu vidū” (Mat. 18:20). Jēzus skaidri vēlas, lai Viņa bērni ir aktīva un regulāra baznīcas daļa – daļa cilvēku grupā, ko Viņš ir sapulcinājis kopā Savā vārdā.

Tādēļ, kad Apustuļu ticības apliecībā apliecināt: „Es ticu uz.. vienu svētu kristīgu Baznīcu, svēto sadraudzi”, jūs apliecināt, ka piekrītat Dieva solījumam un pavēlei – Viņš ir uzcēlis Savu baznīcu uz zemes. Tajā Viņš dod Savu ticības dāvanu, un caur Savu baznīcu Viņš piedod grēkus, baro un stiprina Savu bērnu ticību.

Tāpat Dievs bez atrunām norāda, ka Viņa bērni nedrīkst nevēriģi izturēties pret regulāru kopā sanākšanu: „Turēsimies nešaubīgi pie cerības apliecināšanas, jo uzticams ir Tas, kas apsolījis. Un vērosim cits citu, lai paskubinātu uz mīlestību un labiem darbiem, **NEATSTĀDAMI SAVAS SAPULCES**, kā daži paraduši, bet cits citu paskubinādami un jo vairāk, redzot tuvojamies to dienu” (Ebr. 10:23–25).

DZĪVĪBAS MAIZE

Apdomājiet šādu līdzību: Kristus baznīca zemes virsū ir sapulce, ticīgo kopiena, kas sapulcējušies restorānā, kur ēdiens tiek pasniegts par brīvu. Šajā ticīgo pulkā viņi no Kristus saņem dzīvības maizi par baltu velti. Tādēļ Kristus baznīca nav tikai sanākums reliģisku darbību veikšanai. Drīzāk Viņa baznīca ir garīgs restorāns, kur Dievs izdala Savas bezmaksas piedošanas dāvanas un kur Viņš veido un spēcina Savus bērnus. Jēzus ir teicis: „Cilvēks nedzīvo no maizes vien, bet no ikkatra vārda, kas iziet no Dieva mutes” (Mat. 4:4).

PAREIZA IZPRATNE PAR KRISTUS BAZNĪCU

Luters sniedz precīzu izskaidrojumu tam, ko nozīmē Apustuļu ticības apliecības vārdi: „Es ticu uz.. vienu svētu kristīgu Baznīcu, svēto sadraudzi”. Lutera izskaidro, ka agrākos laikos tika apliecināta tikai pirmā frāze „viena svēta kristīga Baznīca”. Vēlāk tika pievienota frāze „svētā sadraudze”, kas nosaka pirmo. Tad Lutera izskaidro, kādu problēmu var radīt šī otrā frāze. Viņš teic, ka šai frāzei vajadzētu būt šāda – „svētā kopiena”. Pievienojot šo otro frāzi, kāds varētu kļūdaini saprast, ka ir viena grupa – „baznīca”, un otra grupa – „svētā sadraudze” jeb „svētie”. Lai izvairītos no šāda pārpratuma, Lutera saliek abas frāzes kopā un saka:

Šo frāžu jēga un būtība ir šāda: es ticu, ka uz zemes pastāv noteikta maza svēta draudze vai kopiena, kas pilnībā sastāv no svētajiem zem viena vienīga valdītāja, Kristus.. Taču tagad Svētais Gars caur

Dieva Vārdu paliek šajā svētajā kopienā un kopā ar kristiešiem līdz pēdējai dienai. Caur šo kopienu Viņš mūs sapulcina, caur to Viņš sludina un lieto Savu Vārdu, ar ko Viņš rada un vairo svēttapšanu, lai Viņa kopiena varētu augt skaitliski un stiprinātos ticībā un ticības augļos, kas ir Gara darbs.

Tālāk Lutera izskaidro, ka šajā ticīgo pulkā jeb kopienā:

„Svētais Gars darbojas bez pārtraukuma līdz pēdējai dienai. Viņš ir izveidojis Savu kopienu zemes virsū tieši tāpēc, lai šis darbs nekad neapstātos; caur to Viņš teic visus Savus vārdus un dara visus Savus darbus. Jo Viņš vēl nav pabeidzis visu Savu kristiešu pulcēšanas darbu vai beidzis sniegt grēku piedošanu. Tādēļ mēs uzticamies Viņam, kas ik dienas caur Vārdu mūs aicina pievienoties šai kristiešu kopienai un dāvā, vairo un stiprina mūsu ticību ar Vārdu un mūsu grēku piedošanu (*Lutera Lielais Katehisms*, Vienprātības grāmata, 418.–20. lpp. Augsburgas institūts, 2001.

KOPSAVILKUMS: KO JŪS NORAI DĀT UN KAM JŪS TICAT!

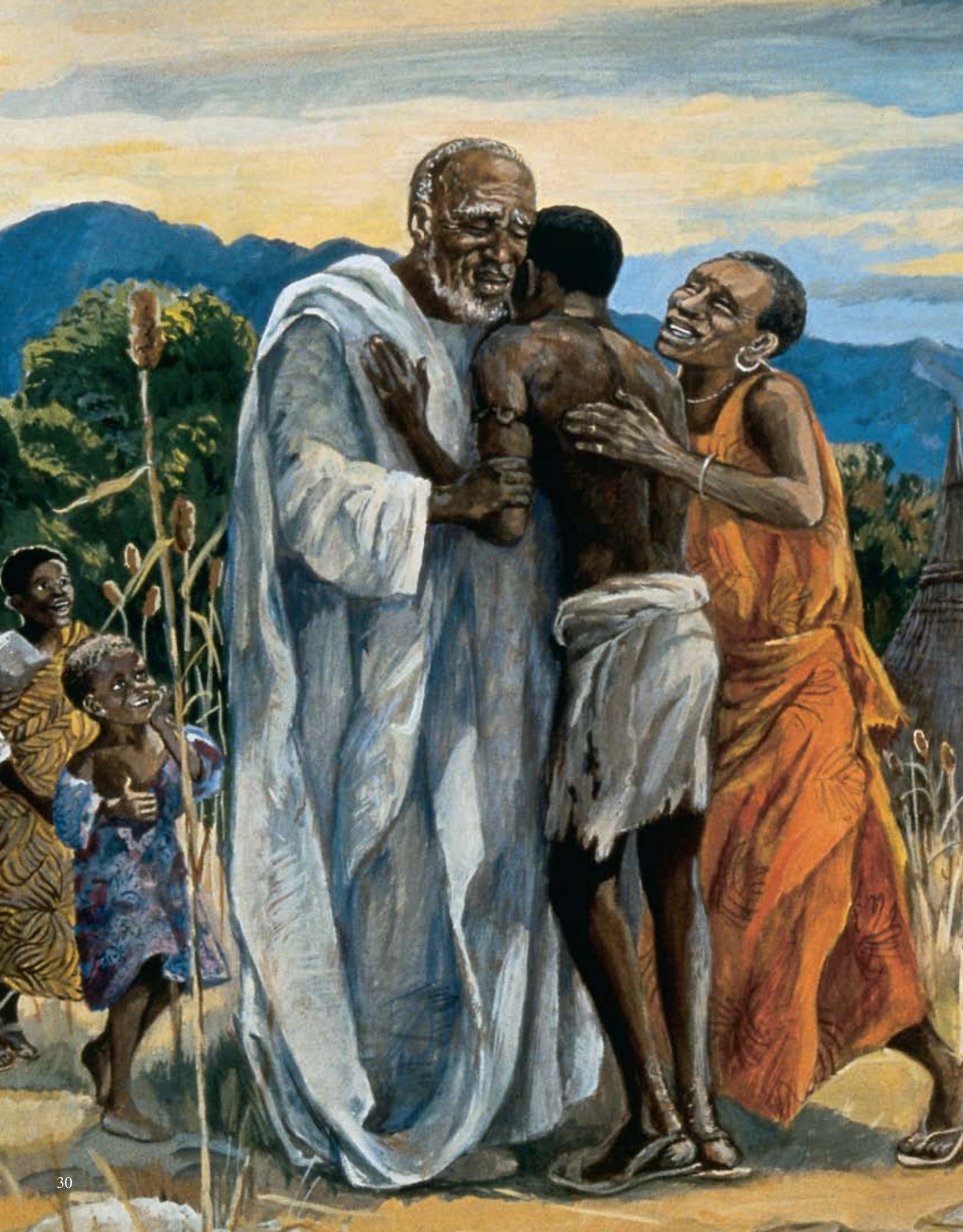
Tādēļ, kad Apustuļu ticības apliecībā apliecināt: „Es ticu uz.. vienu svētu kristīgu Baznīcu, svēto sadraudzi”, jūs noraidāt plaši izplatīto domu, ka ir pietiekami laiku pa laikam apmeklēt baznīcu, palasīt Biblii un vienatnē paskaitīt lūgšanas, un, tā darot, būt par Kristus sekotāju, ar kuru Viņš ir apmierināts. Nav tiesa! Jēzus šādu dzīvesveidu nepieņem. Jēzus nav apmierināts ar dzīvesveidu, kas ir attālināts no baznīcas – tās baznīcas, ko Viņš dibinājis, kurā Viņš atjauno un stiprina jūs.

Tālāk Apustuļu ticības apliecībā jūs noraidāt to, ka Kristus baznīca ir „svētu” cilvēku, kuri ir taisni savas dzīves dēļ, sapulce. Tā vietā jūs apliecināt, ka Kristus baznīcā caur Viņa ticības dāvanu Dievs atzīst jūs par taisniem Jēzus dēļ pat tad, ja ik dienas kļūpat un ciešat neveiksmes.

Atzīstot savu ticību uz „vienu svētu kristīgu Baznīcu, svēto sadraudzi” (baznīcu, ko dibinājis Jēzus), jūs ticat, ka Jēzus vēlas, lai jūs pulcētos regulāri, vismaz reizi nedēļā. Jūs ticat, ka Jēzus būs kopā ar jums tur, kur Viņš sapulcina Savus bērnus Savā vārdā. Šajā sapulcē Viņš dod Saviem bērniem ticības dāvanu, baro un stiprina viņu ticību gan šajā dzīvē, gan nākamajā. Jēzus ir teicis: „Cilvēks nedzīvo no maizes vien, bet no ikkatra vārda, kas iziet no Dieva mutes” (Mat. 4:4).

Mīļais Kungs Jēzu, vadi mani ik dienas, lai atzīstu savu ticību, kas balstās uz apustuļu rakstiem, kas ir dzīvības vārdi, ko Tu pirmais viņos esi ielicis. Vadi mani, lai ik dienas liksmoju Tavā baznīcā, kur es regulāri varu satikties ar citiem ticīgajiem un saņemt Tavu piedošanu un Tavu dzīvo Vārdu – Tavu dzīvības maizi. Jā, Kungs, es ticu uz Tavu svēto kristīgu baznīcu! Amen. †

KO DIEVA VĀRDS SAKA PAR JŪSU TEIKTAJĒM APUSTUĻU TICĪBAS APLIECĪBAS VĀRDIEM „ES TICU UZ grēku piedošanu”

Šeit attēlotais jaunais cilvēks nes smagu nastu. Šis jaunais cilvēks bija izdarījis daudz kā tāda, kas, atgriežoties mājās pie sava tēva, lika viņam justies vainīgam. Viņš nebija pārliecināts, ka tēvs viņam piedos un pieņems viņu atpakaļ. „Tēvs, es esmu grēkojis pret debesīm un pret tevi, es vairs neesmu cienīgs, ka mani sauc par tavu dēlu” (Lk. 15:18-19).

Tāpat arī jūs savā dzīvē varbūt esat nesuši vai joprojām uz saviem pleciem nesat briesmīgu nastu. Kad jūs vainas apziņa vai nožēla liek jums šaubīties, vai jums var tikt piedots, atgriezieties pie šiem Apustuļu ticības apliecības vārdiem: „ES TICU uz.. grēku piedošanu”. Tāpat kā šis jaunais cilvēks jūs, iespējams, neizjūtat siltas pašvērtības sajūtas vai nebaudāt piedotu grēku apziņu. Taču ar šiem Apustuļu ticības apliecības vārdiem jūs apliecināt, ka, par spīti ieilgušajai vainas apziņai un kaunam, jūs TICAT, ka visi jūsu grēki ir piedoti, jo Dievs, jūsu Debesu Tēvs, tā to ir paziņojis.

JŪSU DEBESU TĒVS PIENĒM JŪS, TĀPAT KĀ ŠIS TĒVS PIENĒMA ATPAKAĻ SAVU DĒLU!

Izlasiet Lūkas evaņģēlija 15:11-31. Tad padomājiet par šo:

- ◆ Jaunais cilvēks koncentrējās uz saviem grēkiem. Tāpat kā šim jaunajam cilvēkam, iespējams, arī jums vieglāk ir koncentrēties uz jūsu nožēlas izjūtām. Turpretī Dievs, jūsu Debesu Tēvs, koncentrē savu uzmanību uz jums (Ps. 121), ar prieku sniedzot jums piedošanu un piedāvājot izlīgumu!
- ◆ Jaunais cilvēks bija pārliecināts, ka viņš vairs nav cienīgs, lai viņu sauktu par dēlu. Tēvs ātri atdeva dēlam to vietu, ko viņš bija zaudējis (Lk. 15:22-24). Iespējams, ka jūs nejutat pietiekami cieņīgs, lai būtu Dieva bērns. Taču Dievs teic, ka jūs un citi kristieši, jūs „visi ticēdami uz Jēzu Kristu esat Dieva bērni” (Gal. 3:26). Tādā veidā Dievs Tēvs jums ir devis visas tiesības uz Viņa mantojumu debesīs! (Rom. 8:15-17; Tit. 3:5-7; 1. Pēt. 1:3-5).
- ◆ Jaunā cilvēka brālis bija greizsirdīgs un domāja, ka jaunais cilvēks nav pelnījis piedošanu. Taču tēvs priecājās, saņemot atpakaļ savu bērnu (Lk. 15:25-30). Tāpat arī cilvēki jūsu dzīvē, kas zina

jūsu grēkus, iespējams, domā, ka jums piedošana nepienākas. Taču jūsu Debesu Tēva spēcīgais solījuma Vārds ir nozīmīgāks par jebkādu iebildumu, ko kāds varētu pret jums celt: „Tad nu tiem, kas ir Kristū Jēzū, vairs nav nekādas pazudināšanas” (Rom. 8:1).

Pamanīsiet, ka jaunais cilvēks ātri aptvēra to, ka viņam vairs nav jābaidās no sava mīlošā tēva. Jums tāpat nav jābaidās no jūsu mīlošā Debesu Tēva, jo visi jūsu grēki ir pilnībā piedoti caur Jēzu Kristu asiņaino nāvi un brīnišķo augšāmcelšanos (Jņ. 3:16-17; 2. Kor. 5:21; 1. Jņ. 2:2).

KAD ŠAUBĀTIES, RAUGIETIES UZ JŪSU DEBESU TĒVA ŽĒLASTĪBAS IZPAUSMĒM UN PIEDOŠANU!

Kad vien šis jaunais cilvēks jūta vainas sāpes par savu pagātni, viņam vajadzēja vienīgi paskatīties uz viņa tēva mīlestības izpausmēm, lai atgūtu pārliecību par piedošanu un atjaunoto piederību tēva namam. Citiem vārdiem sakot, šis jaunais cilvēks varēja rast pārliecību nevis savās iekšējās sajūtās, bet gan sava tēva piedošanas vārdos (Lk. 15:24), uzdāvinātajos jaunajos tērpos (Lk. 15:22) un dāsnajā svinību mielastā (Lk. 15:23). Šīs lietas nozīmēja to, ka dēls ir pilnībā pieņemts atpakaļ, neskatoties uz to, kādu nožēlu viņš joprojām jūta pats sevī!

Dieva varenā grēku piedošanas dāvana jums ir tieši tāda pati. Kad jūs lūkojaties sevī, iespējams, ka tur atradīsiet vienīgi vainas apziņu un nožēlu. Pārliecība un drošība par piedošanu nav rodama tajā, kā jūs jūtaties; tā ir atrodama jūsu Debesu Tēva Vārdos. Tāpat kā šī jaunā cilvēka tēvs, jūsu Debesu Tēvs arī jums ir dāvinājis jaunas drānas kristībā (Gal. 3:27) un dāvājis grēku piedošanu caur Savas miesas un asiņu mielastu — Svētajā Vakarēdienā (Mat. 26:26-28). Caur šīm dāvanām jūsu Debesu Tēvs saka jums, ka jūsu grēki ir pilnībā piedoti, neskatoties uz to, kādu nožēlu joprojām izjūtat, un jūs esat Viņa pilnībā pieņemtais un mīlētais bērns. Jūs un visi kristieši Apustuļu ticības apliecībā varat liksmi atzīt: „ES TICU uz.. grēku piedošanu.”

Tēvs, es ticu uz manu grēku piedošanu, ko Kristus piekrusta nopelnīja manā labā. Palīdzi manā neticībā (Mk. 9:24), kad es izjūtu vainas un nožēlas veco nastu, lai es nekad vairs nešaubītos par Tavu labestību un žēlastību. Amen. †

KO DIEVA VĀRDS SAKA PAR JŪSU TEIKTAJIEM APUSTUĻU
TICĪBAS APLIECĪBAS VĀRDIEM „ES TICU UZ
miesas augšāmcelšanos”

Kad Apustuļu ticības apliecībā apliecināt, ka ticat uz „miesas augšāmcēlšanos”, jūs paziņojat, ka drīz gaidāms liels un brīnišķīgs notikums. Jūsu mīļotie, kuri ir miruši Kristū, augšāmcelsies. Jūs tiksiet savienoti ar viņiem uz mūžīgiem laikiem!

Vai no mirušajiem tiks piecelti visi, kas jebkad dzīvojuši? Jā! Taču Dievs ļoti skaidri pasaka to, ka ne visi tiks piecelti mūžīgai dzīvei! „Un daudzi no tiem, kas dus zemes pīšļos, uzmodīsies: citi mūžīgai dzīvībai, CITI mūžīgam negodam un kaunam” (Dan. 12:2).

Katra kristieša prieks ir atzīt ticību Kristus solījumam: visi, kas mirst Kristū, tiks piecelti mūžīgai dzīvei, lai būtu kopā ar Jēzu debesīs. Nākamreiz, kad kādam mīļam cilvēkam tiek gatavota bērū ceremonija, pārliecinieties, ka mācītājs tajā iekļauj Apustuļu ticības apliecību, lai visi ticīgie, kas piedalās bērēs, varētu apliecināt, ka cilvēks, ko Jēzus nupat ir aizsaucis mājās, augšāmcelsies tāpat kā pats Jēzus (Rom. 6:4).

DAŽI UZDOD MUĻĶĪGUS JAUTĀJUMUS

Ir tādi cilvēki, kas vēlas uzzināt katru sīkumu par miesas augšāmcēlšanos. Runājot caur Svēto Pāvilu, Dievs saka: „Bet varbūt kāds sacīs: kā tad mirušie uzcelsies, kādā miesā tie nāks?” (1. Kor. 15:35). Tiem, kas uzdod šo muļķīgo jautājumu, Dievs atbild: „Tu nesapraša!” (1. Kor. 15:36). Dievs nesauc jūs par „muļķiem” tikai tāpēc, ka uzdotat šādu jautājumu. Tā vietā caur Svēto Pāvilu Dievs par „nesaprašām” sauc visus tos, kas tic, ka ar savu cilvēka loģiku tie spēs pilnībā izprast miesas augšāmcēlšanos. Tieši kā jūs un jūsu mīļie Kristū tiks piecelti, ir noslēpums – noslēpums, ko Dievs nav skaidri atklājis (1. Kor. 15:51).

Caur Svēto Pāvilu Dievs svētī Savus bērņus ar šo nozīmīgo līdzību: lai notiktu miesas augšāmcēlšanās, vispirms ir jābūt nāvei. Tāpat kā sējējs iesēj sēklas zemē: „Ko tu sēj, tas netop dzīvs, ja tas nav miris” (1. Kor. 15:36).

LUTERS IZSKAIDRO

Luters pēta „miesas augšāmcēlšanās” nozīmi, atsaucoties uz Svētā Pāvila sniegto izskaidrojumu 1. Vēstulē korintiešiem 15:35:

Svētais Pāvils sniedz skaidru attēlu un līdzību tiem vienkāršajiem vārdiem un svētrunai, kuru sniedza pirms brīža, runājot par augšāmcēlšanos.. „Domā-

jiet par Dievu kā zemnieku un par sevi kā par sēkliņu, ko Viņš iesēj zemē, lai tā varētu uzdzīt jo skaistāka un brīnišķāka (*Lutera darbi*, Amerikas izdevums, 28. sēj., 176. lpp.).

Luters turpina:

Kad cilvēks nomirst, viņš jāuztver nekā citādāk kā par sēkliņu, kas iesēta zemē. Arī mums tā jādomā par sevi, kad mēs tiksim iesēti zemē. Mums jāieskaidro sev, ka tā nav tikai nomiršana un satrūdēšana, bet gan sēšana un stādīšana, un ka šajā darbībā notiks atgriešanās un izaugšana jaunā, mūžīgā un nevainojamā dzīvē un pastāvēšanā (*Lutera darbi*, 28. sēj., 178. lpp.).

Tādā veidā Luters sniedz jums lielu mierinājumu katru reizi, kad iedomājaties par nāvi, apbedīšanu un kapsētu:

Kapsēta vai apbedījums nenozīmē mirušo kaudzi, bet gan lauku, kas pilns ar sēklām, Dieva sēklām, kas atkal zaļoksni uzdzīs un izaugs skaistāki, kā var iedomāties (*Lutera darbi*, 28. sēj., 178. lpp.).

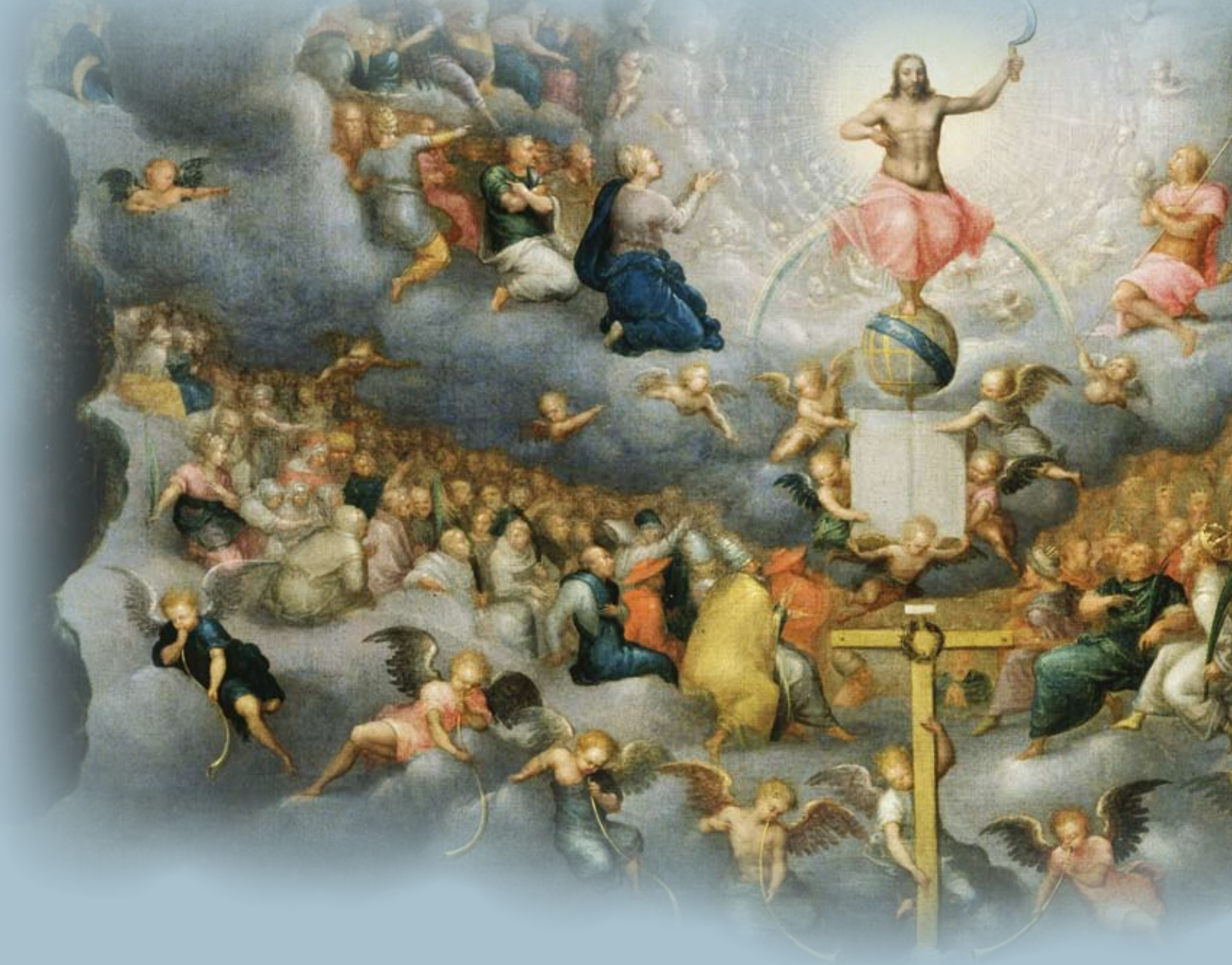
JAUNĀ DZĪVE

Kristiešiem nāve un miršana nebūtu jāuzskata par negatīvu notikumu. Tā vietā Svētais Pāvils skaidro nāvi kā pozitīvu pavasara stādīšanas darbu, kam sekos jauna dzīve. Sēklas vispirms ir jāiesēj zemē, lai tās satrūdu. Kādēļ? Tādēļ, lai tas, kas ir aprakts vai iestādīts, varētu izaugt jaunā dzīvē. Tādēļ, kad apustuļu ticības apliecībā apliecināt: „Es ticu uz.. miesas augšāmcēlšanos”, jūs atkārtojat skaidru Svēto Rakstu mācību.

Kad apliecināt, ka ticat „miesas augšāmcēlšanai”, jūs arī apliecināt brīnumaino: jūs un jūsu mīļie, kas miruši Kristū, augšāmcelsies nevis dzīvei ciešanās un nosodījumā, bet dzīvei nevainojamā paradīzē kopā ar Jēzu!

Mīļais Jēzu, ļauj man sacīt Apustuļu ticības apliecību katru dienu ar drošumu sirdī. Ļauj man apliecināt, ka es ticu „miesas augšāmcēlšanai”, tādējādi zinot, ka, tāpat kā Tu pieveici nāvi, tā arī es un mani mīļie, kas mirst Tevī, pieveiks nāvi. Ļauj šim Gara vadītajam apliecinājumam dot man drošību katrai dzīves dienai, jo es zinu, ka caur Tavu augšāmcēlšanos man ir vara pār grēku un kārdinājumu. Amen. †

KO DIEVA VĀRDS SAKA PAR JŪSU
TEIKTAJIEM ĀPUSTUĻU TICĪBAS
APLIECĪBAS VĀRDIEM „ES TICU UZ

mūžīgo
dzīvošanu”

Apustuļu ticības apliecību jūs pabeidzat ar Dievam tīkamu apliecinājumu, sakot: „Es ticu uz.. **MŪŽĪGO DZĪVOŠANU.**” Ar šo jūs apliecināt lielāko no visām cerībām, ko Dievs jums garantē ar Savu dzīvo Vārdu: caur Dieva dāvināto grēku nožēlu, ticību un Kristus taisnīgumu jūs pārceļaties uz dzīvi nevainojamā Paradīzē kopā ar Debesu Tēvu, Viņa Dēlu Jēzu un Viņa Garu uz mūžīgiem laikiem! Kā gan jūs un visi citi kristieši var to teikt ar tādu pārlicību? Jēzus saka: „Ja tas tā nebūtu, vai Es jums tad būtu teicis: Es noeimu jums vietu sataisīt?” (Jņ. 14:2).

KĀ BŪS DEBESĪS?

Debesis nevar aprakstīt vārdos. Mākslinieki ir centušies attēlot debesis. Attēls šajā lappusē ir viens no šiem daudzajiem mēģinājumiem.

Āpustulis Jānis raksta par debesīm, kādas jūs tās pieredzēsiet: „Es redzēju jaunas debesis un jaunu zemi,

runāja ar Viņu” (Mat. 17:3). Dievs tāpat pārlicina mūs, ka Viņš zina mūs pēc vārda un ka ticīgie pēc vārda ir sakārtoti Viņa Dzīvības Grāmatā!

VAI DEBESĪS BŪS GARLAICĪGI?

Ko mēs darīsim Debesīs? Vai tur būs garlaicīgi? Padomājiet par to šādi: kad jauni cilvēki iemīlas, viņiem nav jādara kaut kas noteikts. Viņi vienkārši izbauda viens otra klātbūtni. Kaut arī šī nav ideāla līdzība, tā palīdz mums saprast, ka Debesīs mēs būsīm Kristus klātbūtnē — pie Tā, kuru mēs mīlam un kurš mīl mūs. Nekam citam vairs nebūs nozīmes.

PAR DEBESĪM LASIET SVĒTAJOS RAKSTOS!

„Tādēļ mums ir jālasa Svētie Raksti, jo no tiem mēs iegūsim lielāko gudrību uz pasaules. Tas, kurš nemeklē atbildes Svētajos Rakstos, nezinaš neko par to, kā mēs nomirsim un kur mēs pēc tam dosimies. To mēs uzzināsim tikai no Svētajiem Rakstiem” (*Lutera darbi*, Erlangen Ed., 45. sēj., 172. lpp., citēts *Paklausot Dieva Vārdam* (The Abiding Word), 1. sēj., 562. lpp., © Concordia Publishing House. Izmantots ar atļauju. Visas tiesības aizsargātas.).

NEDROŠĪBAS UN GARĪGU MEKLĒJUMU PASAULĒ APLIECINIET SAVU TICĪBU AR NOTEIKTĪBU UN PRIEKU!

Pasaulē, kur miljoniem cilvēku nemitīgi meklē garīgu piepildījumu, esiet citādāki! Pastāviet dzīvību dodošajā Vārdā, ko Dievs iedvesa Savos praviešos un mācekļos, ko tie saglabājuši jums, pateicoties Dieva dotajām dāvanām — alfabētam un valodai. Ieelpojiet un izelpojiet šo dzīvību dodošo Dieva Vārdu, apliecinot: „Es ticu uz mūžīgo dzīvošanu”. Tāpat kā Dievs jums ir devis Savu Vārdu tā ieelpošanai un izelpošanai, Viņš jūs glābs ar šo apliecinājumu. Tad jums būs daļa mūžīgajā dzīvošanā!

Svētais Dievs, reiz Ījabs izsaucās: „Bet, kad cilvēks nomiris, vai viņš var atkal dzīvot?” (Īj. 14:14). Ar Tavu Garu Ījabs tad dod visiem ticīgajiem Tevī cerību, kas ir nesatricināma: „Taču es zinu, ka mans Pestītājs ir dzīvs, un pēcgalā Viņš celsies pār pīšļiem, un pēc tam, ja arī mana āda būs saplosīta gabalos un es būšu bez miesas palicis, es tomēr skatišu Dievu. Tiešām, es Viņu skatišu sev par glābiņu, un manas acis Viņu redzēs” (Īj. 19:25–27). Svētais Jēzu, es ilgojos pēc tās dienas, apliecinot to katru dienu Apustuļu ticības apliecībā: „Es ticu uz mūžīgo dzīvošanu.” Amen. †

jo pirmā debess un pirmā zeme bija zudusi, un jūras vairs nav. Un es redzēju svēto pilsētu, jauno Jeruzālemi, nokāpjam no debesīm no Dieva, sagatavotu kā savam vīram greznotu līgavu. Un es dzirdēju stipru balsi no troņa sakām: „Redzi, Dieva mājoklis pie cilvēkiem, Viņš mājās viņu vidū, un tie būs Viņa ļaudis, un Dievs pats būs ar viņiem. **Viņš nožāvēs visas asaras no viņu acīm, nāves vairs nebūs, nedz bēdu, nedz vaidu, nedz sāpju vairs nebūs**, jo, kas bija, ir pagājis.” Tas, kas sēdēja goda krēslā, teica: „Redzi, visu Es daru jaunu” (Atkl. 21:1–5).

VAI JŪS ATPAZĪSIET SAVUS MĪĻOS DEBESĪS?

Cilvēki bieži vaicā: „Vai es satikšu savus mīļos debesīs?” Dievs atbild uz šo jautājumu apstiprinoši un tieši: „Jā!” Kā mēs to zinām? Jēzus apskaidrošanā (Mat. 17:1–8) apustuļi Pēteris, Jēkabs un Jānis atpazīna Ēliju un Mozu. „Un redzi, tiem parādījās Mozus un Ēlija un

Žans Kuzāns (1522–1594), *Dievs Tēvs no Pastarās tiesas* (ap 1585) [fragments].
Luvras muzejs, Parīzē, Francijā. Gianni Dagli Orti. The Art Archive.

BĪBELES STUDIJAS

„Meklējiet ik dienas Rakstos!” AP. D. 17:11

JAUTĀJUMI

1. Izlasiet 2. līdz 7. lappusi. Izlasiet **1. Moz. 2:7**. No kā Dievs radīja Ādamu? Kā Dievs deva Ādamam dzīvību?
2. Kādā veidā vārdi un burti alfabētā līdzinās pīšļiem? Kā, pēc paša Dieva vārdiem, Viņa Vārds atšķiras no cilvēku teiktajiem vārdiem? Izlasiet **1. Tes. 2:13**. Izlasiet arī **2. Tim. 3:16**, **Ebr. 4:12** un **Jņ. 6:63**.
3. Izlasiet 2. līdz 7. lappusi. Pastāstiet, kā Dievs lieto kristiešu mācītājus, sludinātājus un misionārus, lai Sava Vārda dzīvo elpu nogādātu arī līdz jums. Kādā ziņā Bībeles lasīšanu un svētrunu un Bībeles mācības uzklaušāšanu var salīdzināt ar mākslīgo elpināšanu, ko Dievs sniedz ikvienam Savam bērnam?

„VISUVALDĪTĀJU, DEBESS UN ZEMES RADĪTĀJU”

4. Izlasiet 8. un 9. lappusi. Tāpat izlasiet **Ps. 33:9**; **148:5** un **Rom. 4:17**. Kā jūsu Bībelē balstītā Apustuļu ticības apliecība (kas ir Dieva paša izskaidrojums par pasaules radīšanu) atbilst plaši pazīstamajām un populārākajām evolūcijas teorijām?
5. Kad kristieši apliecina savu ticību Bībeles Dievam, kas ir radījis visu pasauli, kādēļ viņi Dievu sauc par „Tēvu”? Izlasiet **Rom. 6:5**; **8:15**.

„JĒZU KRISTU, MŪSU KUNGU”

6. Izlasiet 10. līdz 12. lappusi. Kāpēc daudzi Jēzus sekotāji vilcinājās atklāti apliecināt, ka Viņš ir Glābējs un Kungs? Izlasiet **Jņ. 5:18**; **9:22**; **12:42**; **19:38**; **20:19**. Kā, pēc Jēzus vārdiem, pret Viņu vērsta naidis piemeklē arī Viņa sekotājus šodien? Izlasiet **Jņ. 15:18**.
7. Kāpēc uzskats, ka kristieši mūsdienās vairs netiek vājāti, patiesībā ir sātana viltība? Izlasiet **Mat. 13:24-25**.

8. Kā sātans ir nodomājis iznīcināt jūsu dvēseli ellē?

JĒZU, KAS „KAS IENEMTS NO SVĒTĀ GARA, PIEDZIMIS NO JĀUNAVAS MARIJAS”

9. Izlasiet 12. un 13. lappusi kopā ar **Jņ. 1:1-5**, **9** un **Jņ. 8:12**. Kā līdzība par sveci palīdz jums izprast lielo ieguvumu, ko esat saņēmis, Kristum ienākot šai pasaulē?
10. Izlasiet **Jņ. 14:23** un **Gal. 2:20**; **4:19**. Kā Jēzus ieņemšana un piedzimšana atvieglo jūsu ikdienas cīņas?

JĒZU, KAS „CIETIS ZEM PONCIJA PILĀTA, KRUSTĀ SISTS”

11. Redzot, kā Jēzus tiek sist, noasiņo un tiek pienaglots krustā, mūs pārņem niknums par to, ko citi ir nodarījuši mūsu svētajam Kungam. Izlasiet **Jes. 53:4-6**. Kā caur Savu pravieti Jesaju Dievs palīdz jums saprast, kurš īsti ir vainojams Kristus saņemtajos sitienos un izlietajās asinīs?
12. Ko Dievs vēlas, lai mēs atcerētos ik reizi, kad apliecinām savu ticību Jēzus ciešanām, sakot Apustuļu ticības apliecības vārdus?
13. Izlasiet **Mat. 26:28**, **Rom. 5:9**, **Ef. 1:7**; **2:13**, **Kol. 1:20**, **Ebr. 9:14**, **1. Pēt. 1:18-19**, **1. Jņ. 1:7**, **Atkl. 1:5**; **7:14**. Kā šie mūsu Kunga vārdi, kuriem savu ticību apliecināt Apustuļu ticības apliecībā, palīdz jums saprast Jēzus ciešanu un nāves nopelni jūsu labā, tādējādi iepriecinot jūs ik reizi, kad apliecināt, ka ticat tam, ka Jēzus cieta un nomira?

JĒZU, KAS „NOMIRIS, APRAKTS”

14. Ko **Jes. 59:2** teic par jūsu grēkiem? Kāpēc **Kol. 1:20-22** vēsta labas ziņas? Kā **Jes. 53:11** palīdz jums sasaistīt

Jes. 59:2 un Kol. 1:20–22? Kā Jes. 53:11, Jes. 59:2 un Kol. 1:20–22 palīdz jums saprast Jēzus nāves nozīmi jūsu dzīvē? Izlasiet arī Ef. 1:7 un Atkl. 1:5.

15. Izlasiet 5. Moz. 21:22–23. Ko Vecās Derības likums paredzēja tā pārkāpējiem? Kā Gal. 3:13 atbilst Dieva prasībām, ko Viņš izvirza 5. Moz. 21:22–23?

16. 17. lappusē ir atrodams Mārta Luterā citāts, kurā viņš norāda: kad Jēzus nomira un tika aprakts, līdz ar Viņu tika aprakti mūsu grēki. Vai šī nodēģā Luterā mācība ir atrodama Bībelē?

17. Kad Apustuļu ticības apliecībā atzīstat, ka Jēzus nomira un tika aprakts, un kad jums gadās iet garām kristiešu kapsētai, kādu iedrošinājumu jūs varat atrast Dieva Evaņģēlijā?

JĒZU, KAS „NOKĀPIS ELLĒ”

18. Iespējams, ka jūs, līdzīgi daudziem kristiešiem, kas bieži ir apliecinājuši, ka Kristus ir nokāpis ellē, joprojām īsti nezināt, ko jums īsti nozīmē šis fakts. Izlasiet 1. Pēt. 3:18–19 galvenos pantus, kuros aprakstīts tas, ko Kristus darīja, nokāpis ellē. Par kādu personisku ieguvumu runā šī Rakstu vieta?

19. Kādā veidā Jņ. 19:30 palīdz jums saprast, ka Kristus nokāpšana ellē nebija daļa no Viņa ciešanām, bet gan uzvaras?

20. Kaut arī mēs precīzi nezinām, ko Kristus teica, kad bija nokāpis ellē, kā 18. lappusē redzamā vienkāršā ilustrācija vairo jūsu ticību, kad kārtējo reizi izrunājat šo Apustuļu ticības apliecības frāzi?

JĒZU, KAS „AUGŠĀMCĒLIES NO MIRUŠIEM”

21. Izlasiet 20. un 21. lappusi. Kā Svētā Pāvila vārdi 1. Vēstulē korintiešiem 15:17 paskaidro Jēzus augšāmcelšanās absolūti svarīgo nozīmi jūsu dzīvē?

22. Dievs apsola, ka caur Viņa dāvāto kristības brīnumu Viņš savieno jūs ar Kristu un ka tādēļ jūs tiksit atdināti kopā ar Kristu pastarajā dienā. Kādēļ tas ir tik svarīgi tieši jums? Izlasiet Ap. d. 2:24.

JĒZU, KAS „UZKĀPIS DEBESĪS, SĒDIES PIE DIEVA, VISUVALDĪTĀJA TĒVA LABĀS ROKAS”

23. Ef. 5:8 runā par jautājumu, kas bieži vien uztrauc ne vienu vien jaunpiezimušu kristietī: „Un ja nu es neesmu pietiekami spēcīgs, lai dzīvotu tādu dzīvi, kas patiktu Dievam?” Protams, sātans ar šādām šaubām kārdina ikvienu kristietī. Kā Svētā Pāvila, pasaules varenākā misionāra, atzīšanās sniedz iedrošinājumu ikviena kristieša ikdienas dzīvē?

24. Aplūkojiet gleznu attēlu un izlasiet tekstu 22. lappusē. Pēc tam izlasiet Rom. 8:33–34 un Ebr. 7:25. Kādu mierinājumu un iedrošinājumu Dievs Savā Vārdā sniedz jūsu ikdienas cīņās ar grēku?

JĒZU, KAS „ATNĀKS TIESĀT DZĪVOS UN MIRUŠOS”

25. Izlasiet 24. un 25. lappusi. Ir cilvēki, kas tic, ka pārdiena pienāks, bet citi neliekas ne zināt par Dieva brīdinājumu: ikvienu gaida tiesa. Kad Apustuļu ticības apliecībā apliecināt, ka Jēzus „atnāks tiesāt dzīvos un mirušos”, kā jūsu vārdi atbilst Mat. 25:30–32 rakstītajam?

26. Kas notiks pastarajā dienā? Izlasiet Atkl. 20:11 un tālāk.

„ES TICU UZ SVĒTO GARU”

27. Izlasiet 26. un 27. lappusi, kā arī 1. Moz. 8:6–11. Ko Noass gaidīja no Dieva, un kā Dievs piepildīja Noasa cerības? Kādu acīm redzamu zīmi Dievs deva, lai pārliecinātu Noasu?

28. Dieva pestīšanas darbs un Viņa valstība pasaules acīm nav saskatāmi, taču ir acīm redzamas zīmes, kuras Dievs dod jums un ikvienam Savam bērnam. Kādas tās ir? Kā Dieva bērni atpazīst Dieva zīmes un apsoliņumus? Izlasiet Mat. 26:26–28 un Ap. d. 2:38.

ES TICU UZ „VIENU SVĒTU KRISTĪGU BAZNĪCU, SVĒTO SADRAUDZI”

29. Izlasiet 28. un 29. lappusi. Bieži vien cilvēki saka: „Jā, es ticu Dievam, es Viņu lūdzu, bet nevienai draudzei nepiederu.” Kāpēc šādi apgalvojumi ir klaji pretrunīgi? Izlasiet Mat. 16:18 un Ebr. 10:23–25.

30. Izlasiet Ebr. 10:23–25 un Mat. 18:13. Kā Dievs šeit izskaidro Viņa draudzes izšķirošo lomu Viņa bērnu dzīvē?

31. Kāpēc ir tik svarīgi *apņemties* regulāri apmeklēt dievnamu?

ES TICU UZ „GRĒKU PIEDOŠANU”

32. Izlasiet Lk. 15:11–31. Kādā ziņā jūs varat saprast un izjust šī jaunā cilvēka vainas un nožēlas sajūtu?

33. Kāpēc ir tik grūti noticēt, ka Dievs piedod jūsu grēkus pilnībā un uz visiem laikiem? Izlasiet Rom. 2:15.

34. Kā Dievs jums palīdz, ja Savā Likumā Viņš izvirza jums pilnīgi pamatotu apsūdzību par jūsu grēkiem?

Turpinājums nāk. lpp.

BĪBELES STUDIJAS

35. Vēlreiz izlasiet **Lk. 15:22–24** un **20.–21.** lappusi. Kā dus apsolījumu deva jaunieša tēvs, lai jaunais vīrietis būtu pārliecināts, ka tēvs viņam ir piedēvis? Kādas līdzīgas garantijas jums dod Dievs? Skatiet **2. Kor. 5:21**, **Gal. 3:27** un **Mat. 26:26–28**.

ES TICU UZ „MIESAS AUGŠĀMCELŠANOS”

36. Cilvēkiem patīk minēt, kas notiks pastarajā dienā. Kā caur Svēto Pāvilu Dievs uzrunā ikvienu, kas ar prātu un loģiku vēlas izprast Viņa gaidāmo augšāmcelšanās brīnumu? Skatiet **1. Kor. 15:36**.

37. Vai mēs atpazīsim tos, kas miruši un aizgājuši sen pirms mums – mūsu vecākus un ikvienu, ko mīlam?

ES TICU UZ „MŪŽIGU DZĪVĪBU”

38. Dievs bieži vien ļauj pasaulīgiem cilvēkiem apgalvot, ka Bībelē, jo īpaši Vecajā Derībā, esot atrodami vienīgi ļoti aptuveni pēcnāves dzīves jeb „mūžīgās dzīvības” apsolījumi. Vai Dievs tiešām izsakās aptuveni, ja lasām **Dan. 12:1–3** un **Īj. 19:23–27**?

39. Kaut arī daži cenšas noliegt, ka Vecajā Derībā ir atrodams mūžīgās dzīvības apsolījums, tas patiesībā ir sastopams jau Bībeles pirmās grāmatas pirmajās nodaļās, proti, **1. Moz. 2:17**. Runājot ar Ādamu un aizliedzot viņam ēst dzīvības koka augļus, Dievs saka: „...bet no laba un ļauna atzišanas koka tev nebūs ēst, jo tai dienā, kad tu ēdīsi no tā, tu mirdams mirsi.” Tas nepārprotami nozīmē, ka tie, kas šī koka augļus neēdīs, dzīvos mūžīgi. Ko turpmākās Rakstu vietas atklāj par Vecās Derības mācību par mūžīgo dzīvību – **1. Moz. 5:24; 25:8, 17; 35:29; 49:18, 29; 4. Moz. 20:24; 27:13; 2. Ķēn. 2:11; Ps. 16:11; 17:15**.

ATBILDES

1. **1. Moz. 2:7** ir teikts: „Un Dievs Tas Kungs radīja cilvēku no zemes pišļiem un iedvesa viņa nāsīs dzīvības dvasi; tā cilvēks tapa par dzīvu dvēseli”.

2. Cilvēka radīšanai Dievs izmantoja pišļus. Alfabēta burtus var izmantot, lai „radītu” vārdus; taču šiem vārdiem nav dzīvības. Tomēr, kad Dievs lika cilvēkiem rakstīt Savu Vārdu (**2. Pēt. 1:21**), tāpat kā Ādamā Viņš iedvesa dzīvību arī Savā Vārdā. „Visi šie raksti ir Dieva iedvesti” (**2. Tīm. 3:16**).

3. Ar vienkāršiem attēliem mēs varam parādīt, kā Dievs iedvesa dzīvību Ādamā. Tāpat mēs varam attēlot Dievu un to, kā Viņš iedvesa praviešos un apustuļos, liekot viņiem pierakstīt un saglabāt Viņa dzīvo dvasi Savā dzīvajā Vārdā. „Dieva cilvēki ir runājuši Svētā Gara spēkā” (**2. Pēt. 1:21**). To pašu Dieva dzīvo dvasi, kas saglabāta Viņa dzīvajā Vārdā, ieelpo mācītāji un skolotāji, un tā tiek izelpota uz Dieva bērniem.

4. Jebkurai evolūcijas teorijai ir nepieciešams „kaut kāds” sākums, turklāt, lai jebkura cilvēces teorija piepildītos, ir nepieciešami miljoniem gadu. Bībele teic, ka Dievs sāk ar tukšumu un vienkārši „sauc vārdā to, kas vēl nav” (**Rom. 4:17**). Dievam nav nepieciešams laiks, lai Viņa radītais attīstītos. „Jo Viņš runāja, un tā notika” (**Ps. 33:9**). „Kad Viņš pavēlēja, tie tapa radīti” (**Ps. 148:5**). Dieva Vārds iznīcina jebkuru evolūcijas teoriju, arī lielā sprādziena teoriju.

5. Dievs apraksta tēva/bērna attiecības, ko Viņš izveidojis starp Sevi un mums. **Vēstulē romiešiem 6:5** Dievs izskaidro, kā Viņš caur kristības brīnumu mūs „savieno” ar Savu Dēlu Jēzu. Dievs teic, ka nu mēs esam Viņa „pieņemtie” bērni un ka Viņš ir mūsu Debesu Tēvs.

6. Jēzus brīdina visus Savus sekotājus, ka, tāpat kā tika ienīstis Viņš, tiks ienīsti arī Viņa sekotāji. Šis naidis ir attēlots gleznā 11. lappusē. Arī šodien Viņa īstenie sekotāji saskaras ar līdzīgu naidu. „Kad pasaule jūs ienīst, ziniet, viņa Mani papriekš ir ienīdusi” (**Jņ. 15:18**).

7. Šodien sātans patiešām dara pāri un vajā Kristus sekotājus ar lielām ciešanām un nāvi. Taču Jēzus vēlas, lai visi Viņa sekotāji zinātu, ka dvēseles bojāeja (cilvēka prātam novēršoties no Kristus) ir neskaitāmas reizes ļaunāka par fiziskām ciešanām. „Un nebīstieties no tiem, kas miesu nokauj un dvēseli nevar nokaut; bet bīstieties vairāk no tā, kas miesu un dvēseli var nomaitāt ellē” (**Mat. 10:28**).

8. Sātana uzbrukumi, izplatot viltus doktrīnu un mācību, ir ļauni, klusi un neredzami. Viņa mērķis ir nevis kaitēt jums fiziski, bet iznīcināt jūs garīgi un uz mūžīgiem laikiem. Mārtiņš Lutērs uzsver, ka, pirms kļūstat par kristietiem, sātans jūs liks mierā un liks jums mocīties tikai nedaudz; taču, kad jūs kļūstat par Jēzus sekotāju un Apustuļu ticības apliecībā atzīstat Viņu par savu Kungu, sātans savā ļaunumā jums uzbruks bez mitas.

9. Caur Savu ienākšanu šajā pasaulē Jēzus, „pasaules gaisma” (Jņ. 8:12), uzvarēja grēku, nāves un sātana tumsību jūsu labā. Šī „patiesā gaisma” jums ir personīgs ieguvums, jo šī gaisma netika sūtīta dažiem izredzētajiem, bet visiem cilvēkiem visos laikos: „Tas bija patiesais gaismas, kas nāca pasaulē, kas apgaismo ikvienu cilvēku” (Jņ. 1:9).
10. Jņ. 14:23 Jēzus apsola dzīvot jūsos caur Savu vareno, dzīvību dodošo Vārdu. Gal. 2:20 tiek runāts par to, ka Jēzus mīt jūsos, savukārt Gal. 4:19 tiek runāts par to, kā Jēzus jūsos tiek „radīts”. Šajās Rakstu vietās parādīts, ka, tāpat kā Jēzus brīnumaini ienāca Marijā, Viņš brīnumaini ienāk arī jūsos. Citiem vārdiem sakot, „pasaules gaisma” (Jņ. 8:12) staro jūsos! Šī varēnā Dieva klātbūtne jūsu dzīvē dos jums varenu aizsardzību pret „šīs tumsības pasaules valdniekiem” (Ef. 6:12), ieskaitot jūsu pašu grēkus, lai tumsība nekad nespētu jūs pārņemt un iznīcināt.
11. Dievs mums atgādina, ka mūsu grēki un kļūdas bija tas, kas lika Jēzum tik šausmīgi ciest. Mūsu grēki un kļūdas asiņaina soda un nāves veidā tika uzkrauti Viņam (Jes. 53:6).
12. Dievs vēlas, lai jūs redzētu savu vainas daļu Jēzus krusta nāvē. Taču vēl svarīgāk ir tas, ka Dievs vēlas, lai mēs zinātu, ka „ar Viņa brūcēm mēs esam dziedināti” (Jes. 53:5).
13. Šīs Rakstu vietas savieno piedošanu, ko jūs saņemat no Dieva, ar Jēzus asiņainajām ciešanām un nāvi. Caur Jēzus asinīm mēs esam „taisnoti” (Rom. 5:9), „atpirkti” (1. Pēt. 1:18–19) un „šķīstīti” vai „atsvabināti” (1. Jņ. 1:7; Atkl. 1:5). Mums ir grēku piedošana, jo Jēzus izlēja Savas asinis par mums (Mat. 26:28; Ef. 1:7); mēs stāvam Dieva priekšā, tērpti Jēzus nevainojamajā taisnīgumā (Atkl. 7:14); un attiecības mūsu un Dieva starpā ir atjaunotas (Ef. 2:13; Kol. 1:20). Tā visa dēļ Jēzus nāve sniedz mums jaunu dzīvi, jo „Kristus asinis.. šķīstīs mūsu sirdsapziņu no nedzīviem darbiem kalpošanai dzīvajam Dievam” (Ebr. 9:14).
14. Jes. 59:2 saka: „Bet jūsu pārkāpumi jūs attālina no jūsu Dieva, un jūsu grēki apslēpj Viņa vaigu no jums, ka Viņš neklausās uz jums”. Kol. 1:20–21 rakstīts, ka caur Savu Dēlu Tēvs samierina visu: „Lai caur Viņu un uz Viņu salīdzinātu visu, nodibinot ar Viņa krusta asinīm visu starpā mieru.. Arī jūs, kas kādreiz bijāt atsvešinājušies un ienaidā ar Dievu sava sirdsprāta un ļauno darbu dēļ.” Jēzus nāves dēļ jūsu Debesu Tēvs tagad ir jūsu draugs, Viņš jūs ir pieņēmis. Tas nozīmē, ka Viņš vienmēr uzklausa jūsu lūgšanas un atbildēs uz tām.
15. 5. Moz. 21:22–23 ir teikts: „Un, ja kāds vīrs ir apgrēkojies, ka viņš ir pelnījis nāvi, un to nonāvē un pēc tam pakar pie koka,.. jo pakārtais ir Dieva lāsts.” Un tagad labās ziņas — Gal. 3:13 saka: „Kristus ir mūs atpircis no bauslības lāsta, mūsu labā kļūdams par lāstu, jo ir rakstīts: nolādēts ir ikkatrs, kas karājas pie koka.” Jūsu grēku dēļ pār jums gulstas Dieva lāsts. Ar Savu mīlestību Jēzus uzņēms Dieva lāstu jūsu vietā, tādā veidā atbrīvojot jūs un *atpērkot* jūs no šī lāsta.
16. Rom. 6:4 mēs lasām, ka caur kristību mēs esam aprakti kopā ar Kristu. Tādēļ, kad Dievs jūs arok kopā ar Kristu caur Savu kristības brīnumu, Viņš arok arī jūsu pagātnes grēkus kopā ar jūsu Pestītāju.
17. Braucot garām kristiešu kapsētām un Apustuļu ticības apliecībā atzīstot, ka Jēzus nomira un tika aprakts, jūs saņemat atgādinājumu, ka jūsu grēki uz mūžīgiem laikiem tika aprakti kopā ar Viņu. „Cik tālu ir rīti no vakariem, tik tālu Viņš atliek mūsu pārkāpumus nost no mums” (Ps. 103:12). Jūs tos nekad vairs neredzēsiet. Šis ir Evaņģēlijs, Dieva Labā Vēsts, ko jūs varat vēstīt savai ģimenei un visiem jūsu draugiem!
18. Galvenie vārdi, kas **apustuļa Pētera pirmajā vēstulē 3:18–19** apraksta Kristus darbības, ir šādi: „Viņš ir nogājis” un „sludinājis”. Šie vārdi parāda to, ka Kristus nokāpšana ellē nebija ciešanas, bet gan uzvara. Savā Lieldienu priekšvakara svētrunā 1532. gadā Mārtiņš Lutērs izskaidroja, ka Kristus nokāpšana ellē notika, lai sniegtu jums mierinājumu un mieru no visām jūsu bailēm. Lutērs teica šādi: „Mēs svinam mūsu kristīgās ticības lielu un mierinošu notikumu — mūsu Kunga Jēzus Kristus nokāpšanu ellē un liksmo augšāmcelšanos” (*Mārtiņa Lutera svētrunas: mājas postillas*, 1. sēj., 276. lpp.).
19. Jņ. 19:30 teikts, ka tieši pirms Savas nāves Jēzus sacīja: „Viss piepildīts.” Ar šiem vārdiem Jēzus paziņoja, ka visas Viņa ciešanas par visiem grēkiem, ieskaitot jūsu grēkus, ir pilnībā pabeigtas. Kristus samaksāja par pasaules grēku izpirkšanu pilnā mērā. Tas skaidri parāda, ka Kristus nenokāpa ellē, lai ciestu. Visas Kristus ciešanas jūsu vietā tika pabeigtas pie krusta.
20. Attēls 18. lappusē var jums palīdzēt ikreiz, kad izrunājat Apustuļu ticības apliecību. Šeit redzamā luterāņu mākslinieka Tomasa Dubuā glezna mums atgādina, ka, nokāpjot ellē, Jēzus rīkojās līdzīgi tiesnesim, kas pasludina spriedumu cilvēkam, kurš jums tikko ir fiziski nodarījis pāri. Tiesnesis novēršas no jums un pievēršas jūsu pārdarītājam. Un, kaut arī jūs nedzirdat, ko tieši viņš saka, jūs zināt, ka viņa spriedums ir tiešs un nepārsūdzams. Šis cilvēks jums vairs nespēs kaitēt. Tāpat arī jūs nezina, ko Jēzus teica, kad Viņš nokāpa pie gariem cietumā, taču jūs zināt, ka Viņš pasludināja spriedumu, ko Viņš jūsu vietā izcīnīta pie krusta. Cīņa bija galā. Jēzus un visi Viņa bērni tagad būs uzvarētāji, un ļaunie spēki to nevēlas dzirdēt. Jūs to varat redzēt mākslinieka gleznā, kur attē-

BĪBELES STUDIJAS

lots, kā gari cenšas aizspiest ausis, lai nedzirdētu neko par Kristus uzvaru, kas nāks pār viņiem un viņus sakaus.

21. **1. Kor. 15:17** Dievs caur Pāvilu saka: „Un, ja Kristus nav uzmodināts,.. tad jūs vēl esat savos grēkos”. Citiem vārdiem sakot, ja Kristus nebūtu piecēlies, jūs nevarētu pastardienā sastapties ar Dievu. Jūs pazudinās nevis Dievs, bet jūsu pašu nepiedotie grēki! Taču Labā Vēsts ir tā, ka Jēzus tika piecelts no mirušajiem, parādot to, ka Dievs Tēvs ir pieņēmis Kristus izlietās asinis kā samaksu par visiem jūsu grēkiem (**Jes. 53:11**). **Rom. 6:5** Dievs teic, ka kristības brīnumā Viņš savieno visus Savus bērņus mūsu Glābēja nāvē un augšāmcelšanās. Tādēļ, tāpat kā jūsu kristības brīnums ir paties, tāpat arī ir patiesa jūsu augšāmcelšanās ar Kristu. Jūs vairs nemirsiet nekad. Jūsu grēki ir piedoti! Jūs dzīvosiet mūžīgi.
22. **Ap. d. 2:24** rakstīts, ka „Viņu Dievs uzmodinājis, nāves sāpes raisīdams, jo nevarēja būt, ka tā Viņu paturētu savā varā”. Šis solījums nav domāts tikai veciem cilvēkiem vai tad, kad jūs sastopaties ar faktu, ka jums drīz būs jāpamet dzīve uz šīs zemes. Tas ir apsoliņums jūsu ikdienas dzīvei. Arī jūs, jaunākie, varat zaudēt drosmi un sajūst izmisumu, jo sātans jums stāsta, ka vairs nekad neredzēsiet savus mīļos. Kristus augšāmcelšanās aizdzen sātānu un garantē, ka jūs atkal satiksiet savus mīļos debesīs. Tas ir Dieva solījums, kas pārliecinoši balstīts uz Jēzus Kristus augšāmcelšanos no mirušajiem.
23. Kad pasaules vispazīstamākais misionārs atzīst, ka ik dienas cīnās, lai dzīvotu Dievam tikamu dzīvi, ikviens kristietis apjauš, ka arī viņa ikdienas gaitas ir smaga cīņa, nevis nevainojama idille. Svētais Pāvils saka: „Jo miesas tieksmes ir pret Garu, bet Gara tieksmes ir pret miesu, jo šie divi viens otram stāv pretī, ka jūs nedarāt to, ko gribat” (**Gal. 5:17**).
24. Lai kā jūs censtos, jūs nevarat nodzīvot pat ne stundu bez grēkošanas. Pat ja negrēkojat darbos, pietiek ar vienu Dievam netikamu domu, kas ienāk jūsu prātā. Taču nekrītiēt izmisumā, jo ikreiz, kad paklūpat un kļūdaties, Jēzus ir pie Viņa labās rokas, aizstāvot jūs, atgādinot Tēvam, ka Viņš ir samaksājis par katru jūsu grēku. Tas ir tā, it kā starp Tēvu un Dēlu debesīs būtu nolikts jūsu grēku saraksts. Ikreiz, kad jūs paklūpat, sātans ieraksta jūsu grēku šajā sarakstā. Taču katrreiz, kad jūs kļūdaties, Jēzus ar Savu asiņaino roku izdzēš jūsu grēka ierakstu, lai Tēvs jūsu kļūmi vairs neredzētu. Šī grēku dzēšana notiek katru sekundi, katru dienu, jo Jēzus nepārtraukti par jums iestājas. Šis brīnišķīgais solījums ir atrodams arī Apustuļu ticības apliecībā, kad jūs apliecināt, ka Jēzus ir „uzkāpis debesīs un sēdies pie Dieva, Visuvaldītāja Tēva labās rokas”.
25. Apliecinot, ka ticat tam, ka Jēzus nāks tiesāt dzīvos un mirušos, jūs arī apliecināt divus skaidrus uzstādījumus, kas atrodami **Mat. 25:31-32**: 1) bez jautājumiem un diskusijām ir skaidrs, ka pastardiena pienāks; 2) piedalīšanas pastardienā nebūs pēc izvēles vai neobligāta. Pastardienā bez jebkāda izņēmuma „visas tautas tiks sapulcētas Viņa priekšā” (**Mat. 25:32**).
26. Jēzus pastardienā sēdēs lielā baltā goda krēslā (**Atkl. 20:11**), un tiks sapulcināti visi jebkad dzīvojušie cilvēki. Tad tiks atvērtas „grāmatas” – precīzs katra cilvēka dzīves apraksts. Tad, kā tas attēlots gleznā 24. lappusē, notiks lielā „sadališana”. Tie, kas dzīvojuši ārpus Kristus, tiks tiesāti, nolādēti un iemesti ellē savu pagātnes darbu dēļ. Taču tie, kuru vārdi ir pierakstīti ar Jēzus grēku izpirkšanas asinīm, tiks uz mūžīgiem laikiem sapulcēti Dieva priekšā, kur „Viņš nožāvēs visas asaras no viņu acīm, nāves vairs nebūs, nedz bēdu, nedz vaidu, nedz sāpju vairs nebūs, jo, kas bija, ir pagājis” (**Atkl. 21:4**).
27. Pēc 190 šķirstā pavadītām dienām Noass joprojām nezināja, vai plūdi ir pārgājuši. Tāpat Noass nezināja, vai ir pārgājušas Dieva dusmas par cilvēku grēkiem. Noass lūkojās pēc redzamas zīmes, kas norādītu viņam, ka ir droši pamest šķirstu. Dievs deva Savu zīmi, sūtot Noasam balodi ar svaigu olīvkoka zaru knābī. Šī zīme pārliecināja Noasu, ka ir parādījusies sauszeme un ir droši pamest šķirstu, un ka Dieva dusmas par grēkiem ir pārgājušas.
28. Tāpat kā Noasam, Dievs jums sniedz drošas un pārliecinošas zīmes, ka Viņa dusmas par grēkiem ir pārgājušas. Šīs zīmes ir jo īpaši mierinošas tiem, kam ir netīra sirdsapziņa un vainas izjūta, vai tiem, kam ir grūti noticēt, ka viņu grēki ir piedoti. Lidzīgi kā sūtot balodi ar olīvkoka zaru knābī, Dievs dod jums Savas zīmes Svētā Vakarēdiena veidā, kas ir „grēku piedošanai” (**Mat. 26:28**), un kristību veidā, kurā tiek nomazgāti jūsu grēki (**Ap. d. 2:38**). Jūs pat varat uzskatīt Svēto Vakarēdienu un kristību par Svētā Gara sniegtiem olīvkoka zariņiem jūsu pārliecībai!
29. Jēzus nekad nerunā par tādiem Saviem sekotājiem, kas atrastos ārpus Viņa baznīcas – baznīcas, ko Viņš

pats ir izveidojis. **Mat. 16:18** Jēzus saka: „Uz šās klints Es gribu celt Savu draudzi, un elles vārtiem to nebūs uzvarēt”. Jūs nevarat apgalvot, ka esat Jēzus sekotājs, tajā pašā laikā noliedzot Viņa mācību par Viņa baznīcas esamību un mērķi.

30. Jēzus apsola, ka tur, kur divi vai trīs ir sapulcējušies Viņa vārdā, būs klāt arī Viņš. Jēzus vēlas, lai Viņa bērni pulcētos ap Viņu, Viņa dzīvo Vārdu un sakramentiem, caur ko Jēzus dāvā spēku un iedrošinājumu.
31. Dievnama apmeklēšana ir svarīga, jo **Ebr. 10:23–25** mēs lasām, kā sātans nepārtraukti kārdina mūs, lai mēs nepulcētos, nebūtu Jēzus klātbūtnē un neuzņemtu Viņa dzīvo un dzīvību dodošo Vārdu.
32. Iespējams, ka jūs, tāpat kā šis jaunais cilvēks, pagātnē esat pastrādājuši grēkus, kas tagad liek jums justies Dieva piedošanas vai Dieva bērna vārda cienīgiem. Neskatoties uz šīm sajūtām, Dievs vēlas, lai jūs zinātu: visi jūsu grēki ir piedoti pilnībā. Jēzus ikvienu jūsu grēku uznesa pie krusta, atbrīvojot jūs no jēlkāda iemesla justies vainīgam un tapt pazudinātam!
33. Dievs teic, ka Viņa Likums ir ierakstīts jūsu sirdī (**Rom. 2:15**), tā, lai jūsu sirdsapziņa jūs apsūdzētu ikreiz, kad grēkojat, pārkāpjot Dieva baušļus (**2. Moz. 20:1–17**). Jūsu sirdsapziņa ir apveltīta ar labu atmiņu, tādēļ tā atgādinās jums par pagātnes grēkiem arī pēc tam, kad būsiet sadzirdējis Dieva vareno piedošanas vēsti.
34. Iespējams, ka kādu dienu nemaz *nejūtīsiet*, ka jums ir piedots. Taču Dievs caur Savu dzīvo Vārdu dāvās jums ticību, kas ļaus jums zināt un ticēt: Viņš jums ir piedēvis. Tieši caur šo ticību jūs tiksiet izglābti no saviem grēkiem. „Jo ar sirds ticību panākama taisnība un ar mutes liecību pestīšana” (**Rom. 10:10**).
35. Jaunākā dēla tēvs teica mierinājuma vārdus (**Lk. 15:24**), deva jaunas drēbes (**Lk. 15:22**) un sarīkoja bagātīgu, liksmu mielastu (**Lk. 15:23**). Tieši tāpat Dievs ne tikai pasludina jums Savu piedošanas vēsti (**2. Kor. 5:21**), bet arī ietērpj jūs Kristus kristības drānās (**Gal. 3:27**) un tieši jums ir sagatavojis Svēto Vakarēdienu (**Mat. 26:26–28**), kurā Viņš dāvina jums pārliecību un drošību, ka jums ir piedots!
36. Cilvēkus, kas vēlas izprast Dieva veikto miesas augšāmcelšanās brīnumu, Viņš sauc par nesaprasām (**1. Kor. 15:36**). Kādēļ? Tādēļ, ka tas būs tik brīnumaini, ka mūsu loģikā un spriestspējā ierobežotais prāts to nespēs aptvert. Tādēļ caur Svēto Pāvilu Dievs mums dod vienkāršu līdzību par sēkliņu, kurai vispirms ir jākrīt zemē, jāmirst un pēc tam jāmostas no jauna. Kaut arī šī Bībeles līdzība ir nepietiekama, lai pilnībā

izskaidrotu augšāmcelšanās diženumu, tā ļauj mums saprast nāves un apbedīšanas nozīmi: tas nepieciešams, lai rastos jauna, nemirstoša miesa. „Un, tāpat kā esam nesuši zemes cilvēka tēlu, tā arī nesīsim Tā tēlu, kas no debesīm” (**1. Kor. 15:49**).

37. Neapšaubāmi jā! Kad Jēzus tapa apskaidrots (**Mat. 17:1–8**), Viņa mācekļi Pēteris, Jēkabs un Jānis atpazina Mozu un Ēliju: „Un redzi, tiem parādījās Mozus un Ēlija un runāja ar Viņu” (**Mat. 17:3**). Tāpat Dievs jums apsola, ka pazīst jūs pēc vārda un ka ikviens ticīgais – pēc sava vārda – ir ierakstīts Dieva Dzīvības grāmatā!
38. **Daniēla grāmatas 12. nodaļa** nepiedāvā kādu teoriju par Debesīm vai arī minējumus par mūžīgo dzīvību. Tā vietā **Dan. 12** skaidri un nepārprotami runā par „to laiku”. Arī **Īj. 19:23–27** runā par noteiktu brīdi, kad Jēzus „celsies pār pīšļiem”; par brīdi, kad visi Viņa bērni „Viņu skatīs” un viņu „acis Viņu redzēs”.
39. Vecā Derība vēsta par Ēnoha uzkāpšanu debesīs (**1. Moz. 5:24**). Dievs mums atklāj arī to, kā Elija aizbrauca uz debesīm (**2. Ķēn. 2:11**). Mirstot kādam Vecās Derības laiku Dieva bērnam, Dievs Savā Vārdā bieži saka „viņš tika piepulcināts savai tautai (vai tēviem)” (**1. Moz. 25:8, 17; 35:29; 49:29, 4. Moz. 20:24; 27:13**). Arī Jēkabs izsaucas: „Kungs, es ceru uz Tavu pestīšanu!” (**1. Moz. 49:18**). Un ķēniņš Dāvids **Ps. 16:11** saka: „Tu piepildi mani ar prieku Sava vaiga priekšā, un jaukas, svētības pilnas dāvanas pie Tavas labās rokas ir mūžīgi”. Dāvids turpina: „Bet es Tavu vaigu skatīšu taisnībā un uzmodies pēc sirds patikas raudzīšos Tavā attēlā” (**Ps. 17:15**).†

„Tādēļ mēs ticam uz Viņu,
kas ik dienas mūs pulcina
kristīgā kopībā caur Savu
Vārdu un dāvā, vairo un
spēcina mūsu ticību ar
Savu Vārdu un tā doto
mūsu grēku piedošanu.”

— *Lutera Lielais katehisms*

Mārtiņš Luters izskaidro Apustuļu ticības apliecību

Ticības apliecība ir sadalīta trijās galvenajās daļās, un katrā tiek runāts par vienu no trijām svētās un dievišķās Trīsvienības personām. Pirmais – Tēvs, otrais – Dēls un trešais – Svētais Gars. Pēdējais no minētajiem ir vissvarīgākā Apustuļu ticības apliecības daļa, pārējās tiek balstītas uz šo vienu.

Ievērojiet, ka ticība šeit tiek realizēta divos veidos. Pirmkārt, ticība par Dievu, kas nozīmē, ka es ticu, ka tas, kas ir teikts par Dievu, ir patiesība; tāpat kā es varētu teikt, ka es ticu tam, ka patiesība ir tas, ko cilvēki saka par turkiem, sātanu vai elli. Šāda veida ticība drīzāk ir zināšanas un novērojumi, nevis ticības apliecība kā tāda. Otra veida ticība ir ticība Dievam – ne tikai tas, ka es ticu tam, kas ir teikts par Dievu, bet tas, ka es Viņam uzticos, ka es uzdrošinos un uzņemos risku darboties kopā ar Dievu, nešaubīgi ticot tam, ka tas, kā Viņš pret mani attieksies un ko Viņš darīs ar mani, būs tieši tas, kas rakstīts Svētajos Rakstos. Tā es neticu nevienam cilvēkam, lai arī cik svarīgs viņš nebūtu. Es varu ticēt, ka kāds cilvēks ir ļoti ticīgs, reliģiozs, taču tas nav iemesls, lai es viņam veltītu savu dzīvi. Tikai tāda ticība, kas dzīvē un nāvē visu uztic tam, kas ir teikts Dieva Svētajos Rakstos, padara cilvēku par kristieti un sniedz viņam visu, ko viņš vēlas no Dieva. Nevienai samaitātai vai liekulīgai sirdij šādas ticības nav; tā ir tā dzīvā ticība, ko pieprasa pirmais bauslis: Es esmu Dievs, tavs Kungs, tev nebūs citus dievus turēt Manā priekšā.

Tāpēc veids, kādā jūs sakāt Es ticu „uz”, ir gudri izvēlēts un ir rūpīgi jāiegaumē; mēs nesakām „Es ticu, ka ir tāds Dievs Tēvs” vai „Es ticu par Tēvu”, bet gan „Es ticu uz Dievu Tēvu (Dievam Tēvam), uz Jēzu Kristu (Jēzum Kristum), uz Svēto Garu (Svētajam Garam)”. Un šo ticību ir devis pats Dievs, un caur to mēs apliecinām Kristus un Svētā Gara dievišķumu, tādā veidā ticot Svētajam Garam tāpat, kā mēs ticam Tēvam. Un tāpat kā ir ticība trijām personām, tā šīs trīs personas ir viens Dievs.

PIRMĀ TICĪBAS APLIECĪBAS DAĻA

Es ticu uz Dievu Tēvu, Visuvaldītāju, debess un zemes Radītāju.

Tas nozīmē: es atsakos no ļaunā gara, visiem elkiem, visas pestēlošanas un visas nepatiesas ticības.

Es neuzticos nevienam cilvēkam uz zemes, ne sev, saviem spēkiem, savām prasmēm, saviem īpašumiem, savai dievbijībai, ne kam citam, kas man varētu piederēt.

Es neuzticos nevienai radībai, lai tā būtu debesis vai uz zemes.

Es uzņemos risku uzticēties tikai vienam, neredzāmam, neizprotamam un vienīgajam Dievam, kurš radījis debesis un zemi un kurš vienīgais ir visas radības Valdītājs. Un es nebaidos no sāтана ļaunuma un viņa pulkiem, jo Dievs valda pār tiem visiem.

Es nesāktu ticēt Dievam mazāk, pat ja visi mani pamestu vai vajātu.

Tomass Dubuā (dz. 1957). Mārtiņš Luters (2007).

Es neticētu Dievam mazāk, ja es būtu nabags, neizglītot, neskolots, nicināts vai būtu apdalīts visos veidos.

Es neticu mazāk, kaut arī esmu grēcinieks. Jo šāda ticība nepārprotami pacelsies pāri visam, kas eksistē vai neeksistē, pāri grēkiem un šķīstībai, un visam citam, pilnībā uzticoties Dievam, kā to liek pirmais bauslis.

Es neprasu Dievam nevienu zīmi, lai Viņu pārbaudītu.

Es ticu Viņam nelokāmi, lai arī cik ilgi Viņš varētu likt gaidīt, nenorādot ne mērķi, ne laiku, ne veidu [kādā Dievs man atbildētu], bet es atstāju visu Viņa dievišķajai gribai brīvā, neviltotā un patiesā ticībā.

Ja Viņš ir visuvarens, kā man pietrūktu, ko Dievs man nevarētu dot vai darīt manā labā?

Ja Viņš ir debesu un zemes Radītājs un Kungs pāri visām lietām, kurš gan tad spētu man kaut ko atņemt vai darīt man ļaunu (Rom. 8:31)? Kā gan varētu būt citādāk kā vien tā, ka visas lietas man tiek darītas labi (Rom. 8:28), ja Dievs, kam paklausa un uzticas visa radība, ir labi noskaņots pret mani?

Ja Viņš ir Dievs, Viņš var un vēlas darīt man visu to labāko. Viņš ir Tēvs, un tāpēc Viņš to visu darīs ar prieku.

Un, tā kā es to neapšaubu un uzticos Viņam, es droši esmu Viņa bērns, kalps un mūžības mantinieks, un tas viss man būs, ja es ticēšu.

OTRĀ DAĻA

(Es ticu) uz Jēzu Kristu, Dieva vienpiedzimūšo Dēlu, mūsu Kungu, kas ieņemts no Svētā Gara, piedzimis no Jaunavas Marijas, cietis zem Poncija Pilāta, krustā sists, nomiris, aprakts, nokāpis ellē, trešajā dienā augšāmcēlies no mirušiem, uzkāpis debesīs, sēdies pie Dieva, Visuvaldītāja Tēva labās rokas, no kurienes Viņš atnāks tiesāt dzīvos un mirušos.

Es ne tikai ticu, ka tas nozīmē to, ka Jēzus Kristus ir paties Dieva Dēls, radies no Viņa mūžībā ar mūžīgu dievi-

TREŠĀ DAĻA

šķu dabu un būtību, bet es arī ticu, ka Tēvs visas lietas ir pakārtojis Viņam, ka saskaņā ar Viņa cilvēcisko dabu Viņš ir iecelts par vienu Kungu pār mani un visām lietām, kurās Viņš Savā dievišķībā ir radījis kopā ar Tēvu.

Es ticu, ka neviens nevar ticēt Tēvam un ka neviens nevar nākt pie Viņa ne ar kādām spējām, darbiem, sapratni vai jebko citu, ko varētu nosaukt debesīs vai uz zemes (Ef. 3:15). Šī ticība ir iespējama tikai Jēzū Kristū un caur Viņu, Viņa vienīgo Dēlu, tas ir, caur ticību Viņa vārdā un augstībā.

Es noteikti ticu, ka manis dēļ Kristus tika ieņemts no Svētā Gara, ne caur cilvēcīgu vai miesisku darbību, bez fiziska tēva, bez cilvēka sēklas, lai Viņš man un visiem tiem, kas Viņam tic, dotu šķīstīgu, garīgu būtību, attīrot mani no manas grēcīgās, miesiskās, netīrās, peļamās dabas (Ps. 51:5) – visu šo caur Viņa un visuvarenā Tēva žēlsirdīgo gribu.

Es ticu, ka manis dēļ Viņš piedzima no neaptraipītās Jaunavas Marijas, nemainot viņas fizisko un garīgo nevainību, lai saskaņā ar Viņa tēvišķo žēlsirdību Viņš varētu padarīt manu grēcīgo un peļamo dzimšanu svētītu, nevainīgu un tīru, kā Viņš to dara visiem tiem, kas Viņam tic.

Es ticu, ka par maniem un visu ticīgo grēkiem Kristus uzņēmās ciešanas pie krusta, tādā veidā pārveidojot visas ciešanas un ikvienu krustu par svētību, nedarot pāri ticīgajiem, bet pat dziedinot un darot to viņu labā.

Es ticu, ka Kristus nomira un tika aprakts, lai nonāvētu manus grēkus (2. Tim. 1:10) un apraktu tos, darot to visiem ticīgajiem, un Viņš pat iznīcināja nāvi (1. Kor. 15:26), pārveidojot to par kaut ko, kas nedara pāri, bet ir jūsu labā (Fil. 1:10) un ir dziedinoša ticīgajiem.

Es ticu, ka manis un visu to, kas Viņam tic, labā Kristus nokāpa ellē, lai pakļautu sātānu (1. Pēt. 3:18–20) un turētu viņu gūstā līdz ar viņa varu, viltību un ļaunprātību, lai sātāns man vairs nevarētu kaitēt, un ka Viņš atbrīvoja mani no (mūžīgajām) elles sāpēm, pārveidojot tās par kaut ko neiznīcinošu un dziedinošu.

Es ticu, ka Viņš trešajā dienā tika piecelts no mirušajiem, lai man un visiem ticīgajiem dotu jaunu dzīvi, tādā veidā ar Viņa žēlastību un garu atmodinot mūs kopā ar Viņu, lai mēs vairs negrēkotu (Rom. 6:4; Gal. 2:20), bet kalpotu Viņam ar žēlastību un šķīstību, tādā veidā pildot Dieva baušļus.

Es ticu, ka Viņš uzkāpa debesīs un saņēma varu un pagodinājumu pār visiem eņģeļiem un radībām (Fil. 2:9–10) un tagad sēž pie Dieva labās rokas (Ef. 1:20–22). Tas nozīmē, ka Viņš ir Ķēniņš un Kungs pār visu, kas ir Dieva radīts, debesīs, uz zemes un ellē. Tādēļ Viņš man un visiem ticīgajiem var palīdzēt visās nedienās un cīņā ar visiem ienaidniekiem un pretiniekiem (Rom. 8:38–39).

Es ticu, ka pastarā dienā Kristus atgriezīsies no debesīm, lai tiesātu tos, kas tajā laikā ir dzīvi, un tos, kas pirms tās dienas ir miruši (1. Tes. 4:16–17), ka visiem cilvēkiem, eņģeļiem un velniem šajā dienā būs jāstājas Viņa troņa priekšā (Mat. 18:35; Rom. 14:10; 1. Pēt. 1:17) un jāskata Viņš vaigā. Tad Viņš mani un visus, kas Viņam tic, atbrīvos no miesiskās nāves un vājuma un mūžīgi sodīs Viņa ienaidniekus un pretiniekus, un atbrīvos mūs no viņu varas uz mūžīgiem laikiem (Atkl. 20:11–14).

Es ticu uz Svēto Garu, vienu svētu kristīgu Baznīcu, svēto sadraudzi, grēku piedošanu, miesas augšāmcelšanos un miesas augšāmcelšanos.

Es ticu ne tikai tam, ko tas nozīmē – ka Svētais Gars ir patiess Dievs kopā ar Tēvu un Dēlu – bet arī tam, ka vienīgi caur Svētā Gara darbiem ir iespējams nonākt pie Tēva caur Kristu un Viņa dzīvi, Viņa ciešanām un nāvi, un visu, kas par Viņu ir teikts Svētajos Rakstos, un neviens nespēj neko no minētā piesavināties sev. Darbojoties caur Garu, Tēvs un Dēls atdzīvina, pamodina, sauc un rada mani un visos, kas ir Viņa, jaunu dzīvi. Tādā veidā Gars Kristū un caur Viņu uzmundrina, iesvētī un atmodina mūsos garu un ved mūs pie Tēva, ar kuru Gars darbojas un dod dzīvību visās vietās.

Es ticu, ka visā pasaulē ir tikai viena svēta, kristīga Baznīca, kas nav nekas cits kā svētā sadraudze vai sanāksme – dievbijīgi ticīgie zemes virsū. Baznīcu sapulcina, uztur un vada Svētais Gars, kurš veido tās izaugsmi dienā ar sakramentu un Dieva Vārda palīdzību.

Es ticu, ka nevar tikt glābts neviens, kas nav šajā sadraudzē vai sanāksmē, saderīgi daloties ar to pašu ticību, tiem pašiem Rakstiem, sakramentiem, cerību un mīlestību. Un es ticu, ka neviens jūds, ķeceris, pagāns vai grēcinieks nevar tikt glābts kopā ar šo sadraudzi, ja vien viņš nav saskaņojies ar to un apvienojies ar to visās lietās.

Es ticu, ka šajā kopienā vai kristīgajā pasaulē visas lietas tiek turētas kopā; kas pieder vienam, pieder visiem un nevienam nav pilnīgas tiesības pār kādu lietu. Tādēļ visu kristiešu kopienu visas lūgšanas un labie darbi dod man un visiem ticīgajiem labumu, palīdz un stiprina mūs visos laikos, gan dzīvē, gan nāvē, un saskaņā ar Svētā Pāvila vārdiem katrs viens nes cita nastu (Gal. 6:2).

Es ticu, ka nekur citur kā šajā kopienā ir atrodama grēku piedošana un ka ārpus tās nekas nevar palīdzēt to iegūt – nekādi labi darbi, lai cik daudz vai cik vareni tie nebūtu; un ka šajā kopienā nekas nevar padarīt spēkā neesošu šo grēku piedošanu, neskatoties uz to, cik ļoti un bieži kāds grēkotu; un ka šāda piedošana pastāv tik ilgi, cik pastāv šī kopiena. Šai kopienai Kristus ir iedevis atslēgu varu, Mateja 18 (:18) sakot: „Ko vien jūs virs zemes siesit, tas būs siets arī debesīs.” To pašu Viņš teica Pēterim kā atsevišķam cilvēkam, kas pārstāvēja vienu vienīgo baznīcu. „Es tev došu Debesu valstības atslēgas; un, ko tu siesi virs zemes, tas būs siets arī debesīs” utt, Mat. 16[:18–19].

Es ticu, ka nākotnē būs augšāmcelšanās no mirušiem, kurā caur Svēto Garu visa miesa tiks piecelta no mirušiem, tas ir, visi cilvēki, gan labie, gan ļaunie tiks piecelti no mirušiem dzīvā veidā tajā pašā miesā, kādā tie nomira, tika aprakti un satrūdēja vai izzuda dažādos veidos.

Es ticu uz svētu mūžīgo dzīvi pēc augšāmcelšanās un uz grēcinieku mūžīgo miršanu. Un man nav šaubu par to, ka Tēvs caur Savu Dēlu Jēzu Kristu mūsu Kungu un ar Svēto Garu ļaus tam visam ar mani notikt. Es saku „āmen”, tas ir, tā ir droša un uzticama patiesība. †

No *Lutera darbiem*, 43. sēj., 25.–29. lpp., autors:

Mārtiņš Luters, redaktors Gustavs K. Vinke
(Gustav K. Wiencke) © 1968 Fortress Press.

Izmantots ar Augsburg Fortress Publishers atļauju.

**„Lai Jēzus Vārdā locītos
visi ceļi debesīs un zemes
virsū un pazemē un
visas mēles apliecinātu,
ka Jēzus Kristus ir Kungs
Dievam Tēvam par godu”**

FILIP. 2:10-11

Matia Preti (1613-1699). *Kristus godībā kopā ar svētajiem* (ap 1660). Prado, Madridē, Spānijā. Bridgeman Art Library, Ņujorka, NY.

ASV
GOOD NEWS
P. O. Box 76
Defiance, MO 63341 USA
Tel: 1-800-778-1132
Email: info@good-news.net

IGAUNIJA
GOOD NEWS
Kirikuplats 3
Tallinn, ESTONIA
EE-0001

LATVIJA
DZĪVĪBAS VĀRDS
Volgundes iela 32-104, Rīga
LATVIJA, LV-1046

LIETUVA
GOOD NEWS
Vokiečių g. 20
LT-01130 Vilnius
LITHUANIA

UKRAINA
GOOD NEWS
Ukrainian Lutheran Church
Vul. Olesia Honchara 41-a, kv. 3
Kyiv, 01034
UKRAINE

KRIEVIJA
127521 Москва
а/я 11
БЛАГАЯ ВЕСТЬ
РОССИЯ

630055, Новосибирск
а/я 145
БЛАГАЯ ВЕСТЬ
РОССИЯ

KAZAHĪJA
БЛАГАЯ ВЕСТЬ
п/я 340
Алма-Ата, 05000
КАЗАХСТАН

BRAZĪLIJA
GOOD NEWS
Rua Cel. Lucas de Oliveira, 894
90440-010 Porto Alegre, RS
BRAZIL

KENIJA un TANZĀNIJA
GOOD NEWS
P. O. Box 521 Karen
00502 Nairobi
KENYA

GANĀ
GOOD NEWS
Evangelical Lutheran
Church of Ghana
P. O. Box KN 197
Kanshie – Accra
GHANA

FRANCIJA
GOOD NEWS
12, route de Haguenau
67360 Woerth
FRANCE

KANĀDA
GOOD NEWS
865, rue Jarry Ouest
Montréal, Québec H3N 1G8
CANADA

KOREJA
GOOD NEWS
Lutheran Church in Korea
446-11 Huam-Dong
Youngsan-gu
Seoul 140-190
REPUBLIC OF KOREA

ETIOPIJA
GOOD NEWS
P. O. Box 687 code 1250
Addis Ababa
ETHIOPIA

SLOVĀKIJA
GOOD NEWS
Obišovce 186
044 81 Kysak
SLOVAKIA

ARGENTĪNA
GOOD NEWS
Evangelical Lutheran
Church of Argentina
Ingeniero Silveyra 1639/55
B1607BQM – Villa Adelina
Buenos Aires
ARGENTINA

TAIVANA
GOOD NEWS
China Lutheran Seminary
11, Lane 51, Ta Hsueh Road
Hsinchu 300
TAIWAN

DZĪVĪBAS VĀRDS tiek izplatīts šādās valstīs:

Anglija * Angola * Argentina * Austrālija * Bahamas * Baltkrievija * Benina * Bolīvija * Botsvana * Brazīlija * Burkinafaso * Burundija * Čada * Čīle * Dienvidāfrika * Dominikas Republika * Ekvadora * Eritreija * Etiopijs * Filipīnas * Francija * Gana * Gruzija * Gvatemala * Haiti * Honduras * Honkonga * Igaunija * Indija * Indonēzija * Itālija * Jamaika * Japāna * Jaunzēlande * Kaboverde * Kamerūna * Kanāda * Kazahstāna * Kenija * Kolumbija * Kongo DR * Kongo Republika * Krievija * Koreja * Kostarika * Kuba * Latvija * Libērija * Lietuva * Madagaskara * Makao * Mongolija * Nigērija * Nikaragva * Norvēģija * Pakistāna * Panama * Papua-Jaungvineja * Paragvaja * Peru * Portugāle * Puertoriko * Ruanda * Salvadora * Senegāla * Singapūra * Slovākija * Somija * Spānija * Srilanka * Sudāna * Taivāna * Taizeme, Tanzānija * Togo * Uganda * Ukraina * Uzbekistāna * Vācija * Venecuēla * Zambija * Zilonkaula Krasta Republika * Zimbabve * Zviedrija